

AVANTPROJECTE DE LLEI de la ciència de Catalunya 2

5.

NÚM. DE FULL

NÚM. D'ENTRADA

Exposició de motius

"La ciència avui representa, per a nosaltres, la riquesa pública de demà."

Enric Prat de la Riba

La Llei de la ciència de Catalunya és la primera llei del Parlament de Catalunya dictada en l'àmbit de la recerca i el coneixement, i s'aprova amb la missió i l'ambició de consolidar Catalunya com a pol internacional de referència, situat entre els millors d'Europa. El Parlament de Catalunya, per aquesta Llei, posiciona de manera permanent l'R+D+I entre les prioritats polítiques, socials i econòmiques del país.

La Llei de la ciència de Catalunya té la missió de definir i consolidar el model propi del sistema d'R+D+I de Catalunya, que ha rebut el reconeixement internacional i ha obtingut resultats molt notables; també té la finalitat de proveir-lo de les eines jurídiques i econòmiques necessàries per fer front als nous reptes globals, i de contribuir al fet que els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin configurar un espai destacat dins de la comunitat científica internacional. La Llei de la ciència de Catalunya impulsa les estructures i l'activitat de la recerca com a principi actiu d'una ciència que genera coneixement propi. Aquesta llei empra la paraula "ciència" d'una manera inclusiva: la tecnologia, com a ciència de les arts industrials, en forma part; la innovació, que és element consubstancial amb la ciència de frontera que es fomenta, en forma part; la transferència i la seva valoració econòmica que converteix la ciència bàsica en riquesa, en forma part. Aquesta és la base més sòlida per a una transformació de la nostra societat basada en el coneixement. La ciència, així entesa, genera prosperitat i la prosperitat, benestar.

Aquesta Llei està focalitzada, doncs, en la generació de coneixement i en els seus valors intrínsecs i transformadors. També reconeix la importància de la transmissió dels resultats de la recerca i de la innovació, com a garantia de competitivitat i progrés, i pondera de manera rellevant la mesura del seu impacte. Les polítiques públiques de la Generalitat han d'afavorir que els avenços en el coneixement surtin dels problemes que planteja la societat contemporània. També han de facilitar que tornin per potenciar-ne la millora. En aquest sentit, la Llei es presenta com a eix coordinador i vertebrador de la ciència oberta de Catalunya: es proposa consolidar el sistema de coneixement amb la implicació de tots els agents perquè la recerca catalana sigui cada vegada de més qualitat; perquè es faci de forma més cooperativa; perquè sigui més transparent i perquè els seus resultats i les dades en què s'han sustentat siguin més accessibles, comprovables i a l'abast de més ciutadans. Per la seva voluntat d'ajudar a la generació de coneixement propi, i aplicat a la resolució de problemes socials i ambientals actuals, la Llei també pretén ser un element rellevant en l'estratègia catalana per assolir els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU.

Catalunya ha estat històricament una societat dinàmica i oberta que s'ha sabut adaptar als canvis i que ha estat capdavantera en moltes transformacions socials i econòmiques importants. És destacable l'acció de renovació cultural i científica empresa a començament del segle XX sota l'impuls d'Enric Prat de la Riba (1870-1917), primer des de la Diputació de Barcelona (1907-1914) i després des de la Mancomunitat de Catalunya (1914-1925), dels fruits de la qual, tot i la seva curta durada, encara en gaudim. Per a Enric Prat de la Riba, el valor de la recerca i la innovació com a motor de progrés no oferia dubtes; en el preàmbul del decret d'ampliació de l'Institut d'Estudis Catalans amb la creació d'una secció filològica i una de ciències (1911) proclamava explícitament: "La ciència avui representa, per a

nosaltres, la riquesa pública de demà". Una afirmació que, per la seva vigència, aporta el lema d'aquesta Llei. L'Institut d'Estudis Catalans, creat l'any 1907 junt amb la seva biblioteca, que esdevindria, després, la Biblioteca de Catalunya, i ampliat el 1911, va adquirir de seguida el reconeixement científic internacional; va participar, juntament amb la Junta per a l'Ampliació d'Estudis i Investigacions Científiques (JAE, d'àmbit espanyol), en la creació de l'Escola Espanyola de Roma, i l'any 1922 va ser admès a la Unió Acadèmica Internacional, amb la qual col·labora des de llavors en diversos projectes.

Catalunya no ha estat, fins a dates molt recents, un centre productor de recerca científica de primer ordre, tot i que ha adoptat tècniques i processos que han afavorit la modernització de l'agricultura i el desenvolupament de la indústria i les comunicacions. Tanmateix, la seva dependència respecte als grans centres productors de ciència i tecnologia d'Europa i Amèrica ha estat molt gran fins que, en els darrers decennis, com correspon a l'actual configuració de la ciència, s'ha passat a una interdependència en la qual les aportacions catalanes es comparen d'igual a igual amb les de nacions de dimensió demogràfica i econòmica similar.

El paper de científics i tècnics en la construcció nacional i en la història de Catalunya no ha estat pas marginal. Per no remuntar-nos a l'època medieval, en què Ramon Llull i Arnau de Vilanova figuren entre els primers a usar la llengua pròpia i no només el llatí en textos científics, cal referir-se breument als temps posteriors, al que s'ha denominat *revolució científica*. Des de mitjan segle XVII, estudiosos catalans participen de les xarxes de comunicació entre estudiosos europeus del que llavors es coneix com a *república de les lletres*. Un moment estel·lar d'aquesta sociabilitat científica es produeix justament a l'entorn de la Guerra de Successió Espanyola, quan, entre 1705 i 1711, Barcelona esdevé cort del rei Carles III Habsburg i, a les tertúlies de rebotiga d'alguns apotecaris, com Jaume Salvador, s'apleguen metges, militars, apotecaris i cirurgians de tots els exèrcits aliats. La dissort de 1714 no va posar fi a aquests contactes, al contrari, els va enriquir amb els represos amb les institucions franceses com demostra la correspondència de Joan Salvador i Riera amb Antoine de Jussieu sobre botànica, zoologia i tecnologia pesquera i el viatge que compartiren tots dos naturalistes per Espanya i Portugal, i Tomàs Cerdà (Tarragona, 1715 - Forlì, Estats Pontificis, 1791), que va ser renovador dels ensenyaments científics a la Universitat de Cervera en àmbits com les matemàtiques, la física i l'astronomia.

També cal significar la fundació de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, el 1700, successora d'una agrupació d'estudiosos de la literatura i de la història, que va tenir un paper rellevant, després de la clausura de la Universitat de Barcelona.

La Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, constituïda el 1764 com a societat literària privada amb el nom de Conferencia Physycomatematica Experimental, l'Acadèmia Medico pràctica, fundada el 1770, o el Col·legi de Cirurgia de Barcelona, el 1760, precursors de l'Acadèmia de Medicina i Cirurgia, varen servir per a la difusió dels nous corrents científics provinents de la Il·lustració mitjançant les seves "juntetes literàries", veritables eines de difusió del coneixement tant entre estudiants com cap a un públic més general. Personatges com els metges i cirurgians Pere Virgili i Bellver (1699-1776), fundador i director de diversos col·legis de cirurgia i renovador de la medicina, o Antoni de Gimbernat (1734-1816), conegut principalment per la seva contribució a la descripció de l'anatomia del canal inguinal i a la tècnica de reparació de l'hèrnia crural, varen impulsar aquesta activitat.

A finals del segle XVIII, la Junta de Comerç creava tot un seguit d'escoles tècniques (nàutica, comerç, economia, política, química, física, maquinària, matemàtiques, botànica i agricultura, dibuix, idiomes) que es van mantenir en funcionament fins a

mitjan segle XIX, quan van constituir el ~~fonament de la nova Escola Industrial~~, inaugurada el 1851). Personatges com Francesc Carbonell i Bravo (1768-1837), introductor de nous avenços científics en farmàcia i química; Antoni Cibat i Arnautó (1770-1812, amb la física experimental i pioner en els estudis i reglamentacions en salut pública; Francesc Santponç i Roca (1756-1821), desenvolupador de màquines de vapor; Francesc Salvà i Campillo (1751-1828), pioner de la telegrafia elèctrica, o la intensa activitat científica d'Antoni de Martí i Franquès (1750-1832), que va ser el primer a determinar acuradament la composició de l'aire i que va resoldre definitivament el dilema sobre la diferenciació sexual de les plantes, varen ser figures destacades reconegudes internacionalment i varen representar una època de certa esplendor de la ciència a Catalunya, que no va tenir continuïtat pels esdeveniments històrics posteriors.

Al llarg del segle XIX es fan paleses dues característiques dels científics i tècnics catalans que han mantingut una notable continuïtat. En primer lloc, l'esforç per estar al dia dels progressos de la recerca al món i per difondre'ls a l'entorn més proper, fet constatable a través de les referències a fonts internacionals que apareixen en molts treballs de científics i tècnics que han contribuït a assentar les bases de l'estat actual de la nostra ciència i la nostra tecnologia. En segon lloc, l'esforç per aclimatar a la realitat catalana la ciència i la tècnica universals, assolint-ne els coneixements i maldant per aplicar-los i fer-los fructificar. Pensem en el gasogen de Jaume Arbós, en els *lctíneos* de Monturiol, en la xarxa telefònica dirigida per Esteve Terradas o en el test miocinètic d'Emili Mira. Científics i tècnics catalans han desenvolupat una part important de la seva activitat responent en cada moment a les demandes de la societat del seu temps, que, en ocasions, han esdevingut un factor determinant de la seva carrera. És el cas, per exemple, dels problemes de la vinya i el vi per a Marià de la Pau Graells, Ramon de Manjarrés o Frederic Trèmols; els de la indústria química emergent per a Francesc Novellas, o els de la sanitat pública per a Jaume Ferran o Ramon Turró. En el cas del pensament filosòfic, la figura més destacada és Jaume Balmes i Urpià que, entre altres treballs, fa una anàlisi del conflicte que generava la industrialització del país amb llurs canvis socials.

D'aquest esforç conjunt neix, bé que parcialment, una iniciativa que va fer germinar Santiago Ramón y Cajal en la seva etapa barcelonina i que va liderar posteriorment des de Madrid: la Junta per a l'Ampliació d'Estudis i Investigacions Científiques (JAE), creada el 1907 i presidida pel Premi Nobel de Medicina. La seva influència en l'intercanvi científic i la millora i modernització de la recerca i del coneixement en connexió amb Europa fou important. La Guerra Civil determinà la seva dissolució el 1938 i la creació, el novembre de 1939, del *Consejo Superior de Investigaciones Cientificas* (CSIC), on s'aplegaren tots els instituts de la JAE. A pesar que el CSIC fou creat com a reacció antagònica a l'esperit de la JAE, els anys, els seus centres i les persones investigadores que els han liderat, han acabat construint una realitat de progrés científic i de col·laboració estreta amb la ciència catalana.

A partir del darrer quart del segle XIX i els primers anys del XX, va emergir l'anomenada *generació de savis*, uns científics del tot homologables als seus col·legues d'altres països, com foren el físic i meteoròleg Eduard Fontserè, l'astrònom Josep Comas i Solà, el matemàtic Paulí Castells, el químic i pedagog Josep Estalella, el fisiòleg August Pi i Sunyer, el geòleg Marià Faura, el químic Enric Moles, el físic, matemàtic i enginyer Esteve Terradas, el botànic Pius Font i Quer, l'egiptòleg Eduard Toda o el psicòleg Emili Mira. Cal destacar en aquest període la creació de la Institució Bernat Metge (1922 fins a l'actualitat), en la qual col·laboraren estretament personalitats políticament tan distanciades com Francesc Cambó (finançador), Joan Estelrich (ideòleg) i Carles Riba (ànima filològica). Aquest darrer (Barcelona, 1893-1959) va començar a publicar traduccions al català de Virgili Maró el 1911 i d'Homer, el 1919.

Tots tres van concebre la Col·lecció dels Clàssics Grecs i Llatins de la Fundació Bernat Metge com una autèntica infraestructura intel·lectual de país, que permetia comparar la llengua i la cultura catalanes a la francesa, l'alemanya, la italiana o l'anglesa, i configurar la lectura i debat sobre els grans textos clàssics com a mirall de contemporaneïtat i de progrés científic i social. Tot i que la Guerra Civil (1936-1939) va truncar les carreres de molts membres d'aquesta generació i les dels seus deixebles, en molts casos uns i altres les van prosseguir i renovar a l'exili; en algunes ocasions, amb carreres remarcables en altres països, com les dels metges Francesc Duran Reynals i Jaume Pi-Sunyer, la del botànic Josep Cuatrecasas als Estats Units, les de l'arqueòleg i antropòleg Pere Bosch Gimpera, els metges Josep Puche o Albert Folch i Pi a Mèxic, les d'August Pi i Sunyer i altres fisiòlegs de la seva escola com Rossend Carrasco i Formiguera a Veneçuela, o la del traumatòleg Josep Trueta, a Gran Bretanya. També convé recordar la figura del gran matemàtic Lluís Santaló i Sors (Girona, 1911 - Buenos Aires, 2001), expert en geometria integral, que va viure l'exili, la docència universitària i l'impacte de la seva obra des de l'Argentina. Pítjor sort varen tenir molts dels que van romandre al país i van ser víctimes d'un veritable exili interior, com en el cas del botànic Pius Font i Quer, el metge Leandre Cervera, el químic Enric Moles o el farmacèutic, director del Laboratori Municipal de Barcelona, Pere González. Lamentablement, el trauma de la Guerra Civil no va afectar només les persones, sinó encara més el projecte català d'organitzar una recerca científica i tècnica autònoma, quan tot just estava començant a esbossar-se. Val la pena recordar, per exemple, que el juny de 1936 Francesc Duran Reynals havia retornat a Barcelona des dels Estats Units, on era investigador a l'Institut Rockefeller de Nova York, per posar en marxa un projectat Institut Servet de Recerca sobre el càncer i que, pocs mesos després, havia de demanar novament acollida en aquell centre nord-americà. També són destacables els treballs en català de les ciències bíbliques impulsades per l'IEC.

Posteriorment, a partir dels anys cinquanta i seixanta, es van produir experiències remarcables, vinculades als canvis en el context internacional, com la de Ferran Sunyer i Balaguer, que va desenvolupar la seva trajectòria gairebé al marge de les institucions però amb gran projecció internacional, o la de Ramon Margalef, ecòleg que ja havia assolit prestigi i repercussió internacional abans d'esdevenir, el 1967, el primer catedràtic d'ecologia de l'Estat espanyol.

Tot i les dificultats que han hagut de superar les dones científiques al llarg de la història, cal destacar i reconèixer, en nom de totes, les metgesses Martina Castells Ballespí, nascuda a Lleida el 1852, que fou la primera dona que assolí un doctorat a Espanya (Madrid, 1882); Dolors Aleu Riera (Barcelona, 1857-1913), que fou la primera dona llicenciada en Medicina de l'Estat espanyol i la segona doctora; Elena Maseres i Ribera, nascuda a Vila-seca el 1853, que fou la primera dona matriculada a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona el curs 1872-1873; Trinitat Sais i Platja, nascuda a la Bisbal d'Empordà el 1878, que destacà per la seva tasca divulgadora dels coneixements científics; la botànica Montserrat Garriga Cabrero, que, tot i haver nascut a Cuba el 1865 amb el nom de Maria Caridad, adoptà més tard el nom de Montserrat, i visqué a Catalunya on va ser reconeguda com a eminent botànica i va desenvolupar la tasca metòdica d'herboritzar diverses plantes d'arreu de Catalunya; la naturalista Margarida Comas i Camps, nascuda a Alaior el 1892, que fou biòloga i pedagoga, i la seva activitat com a investigadora ha quedat recollida en el *Butlletí de la Societat Espanyola de Ciències Naturals*; i Maria Assumpció Català i Poch, nascuda a Barcelona el 1925, que fou una destacada matemàtica i astrònoma. Actualment du el seu nom el telescopi ubicat al Centre d'Observació de l'Univers al Parc Astronòmic Montsec.

Avui, que a Catalunya el treball científic té el ple reconeixement de la nostra societat, és obligat fer memòria de la gran tasca dels científics i les científiques i del personal

tecnòleg i tècnic al servei de la ciència, ~~que, amb les seves aportacions, han contribuït,~~
des del passat, al present i futur de la ciència i el coneixement.

Cal destacar també el paper clau desenvolupat per les universitats. La Universitat de Barcelona, des de la seva creació, l'any 1450, ha estat un focus de vida intel·lectual i científica, amb vincles permanents amb Europa, que va actuar durant gairebé tres segles amb el progrés propi d'una institució singular en la capital d'un país, tot i que fou suprimida del 1715 fins al 1837. Durant la Segona República Espanyola, de 1931 a 1939, la Universitat de Barcelona gaudí d'un estatut d'autonomia, amb el nom d'Universitat Autònoma de Barcelona, que no va arribar a desenvolupar-se plenament per la suspensió del règim d'autonomia d'octubre de 1934 a febrer de 1936 i posteriorment per l'esclat de la Guerra Civil de 1936-1939 i les seves conseqüències. El 1968 es va fundar una nova Universitat Autònoma de Barcelona, que és la que actualment porta aquest nom, i que va assolir ràpidament un alt prestigi i va esdevenir un centre de referència en el panorama científic català i europeu. La Universitat Politècnica de Catalunya, hereva de l'Escola d'Arquitectura creada el 1875 i de les antigues escoles de la Junta de Comerç i de l'Escola Industrial, que les va succeir com a resposta a les necessitats de la indústria catalana, ha contribuït amb la seva configuració actual, des de 1968, a fomentar la qualitat i l'excel·lència tecnològica i científica de Catalunya. Posteriorment, i per acció del Govern de la Generalitat, el mapa universitari públic català ha rebut un important impuls amb la creació de la Universitat Pompeu Fabra (1990), la Universitat de Girona (1991), la Universitat de Lleida (1991) i la Universitat Rovira i Virgili (1991), creades algunes recollint la tradició històrica dels Estudis Generals, en particular en el cas de la Universitat de Lleida, que havia estat la primera universitat de Catalunya i dels territoris de la Corona d'Aragó (1300). També hem de considerar les aportacions científiques, bàsiques i de transferència que han fet des de la seva fundació la Universitat Oberta de Catalunya (1995), la Universitat Ramon Llull (1991), la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya (1997), la Universitat Internacional de Catalunya (1997) i la Universitat Abat Oliba CEU (2003); totes elles reconegudes i integrades al sistema universitari de Catalunya.

En l'actual sistema d'R+D+I de Catalunya, que està conformat per un conjunt d'agents públics i privats que constitueixen un teixit científic molt actiu, amb objectius ambiciosos i una gran projecció, la importància de la recerca que s'efectua des de les universitats és cabdal, i ja fou reconeguda en la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, que va introduir un règim de llicències i excedències per al foment de la recerca, que s'ha mostrat útil i eficaç com a garantia de mobilitat del personal acadèmic. L'actual model universitari es troba en un procés de reflexió crítica i de transformació, que haurà de conduir, necessàriament, a una reforma profunda, que millori la governança, reforci l'autonomia i la transparència, abandoni la rigidesa estructural i l'homogeneïtat, i afavoreixi la flexibilitat i la capacitat d'especialització i d'adaptació necessàries per competir en entorns globals.

L'excessiva regulació que afecta el sistema d'R+D+I de Catalunya, tant externa com interna, i l'homologació a àmbits de l'Administració pública de molt difícil encaix amb l'alteritat i la singularitat inherents a un procés de generació de coneixement, comporten una dificultat no menor als agents del sistema en l'acompliment de la seva missió, condicionen el seu potencial de generació de noves idees i coneixement, i limiten la capacitat d'actuació cooperativa amb altres agents de dins i de fora del sistema.

Els hospitals universitaris, els hospitals associats a la universitat, i altres institucions de recerca en salut, són agents nuclears del sistema d'R+D+I de Catalunya en recerca en ciències de la salut, atès el seu alt valor social i de millora de la qualitat de vida de les

persones, i els seus efectes econòmics. També disposen de la seva regulació específica en la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, la Llei estatal 14/2007, de 3 de juliol, d'investigació biomèdica i la Llei 18/2009, de 22 d'octubre, de salut pública. Les activitats d'R+D+I impulsades pel sistema de salut de Catalunya es vehiculen mitjançant entitats de tipologia diferent, entre les quals s'inclouen els centres CERCA, les fundacions sanitàries, que sota una personalitat jurídica independent gestionen les activitats d'R+D+I, dels dispositius assistencials públics i privats, els consorcis sanitaris, els instituts de recerca i innovació sanitària acreditats i d'altres centres públics i privats, amb o sense ànim de lucre, que realitzen i/o gestionen activitats d'R+D+I, generen coneixement científic i tècnic i faciliten l'aplicació i la transferència dins del sistema de salut de Catalunya. La Llei de la ciència de Catalunya introdueix elements de suport a la recerca que efectuen, i a la transferència de tecnologia i la transmissió de coneixement, especialment sensible en aquest àmbit. Inclou, també, elements de coordinació amb la resta d'agents del sistema.

Catalunya, amb una dimensió equiparable a països i regions que actualment són líders en recerca i competitivitat, i situada en un lloc geoestratègic, ha de competir en talent i creativitat en un entorn global, i posar en valor les seves aportacions a l'avenç del coneixement, per poder assolir en els pròxims anys una integració sòlida del seu sistema d'R+D+I com a factor tractor en el context internacional. L'aposta institucional prioritària per la recerca ha estat una constant en els darrers 20 anys, i ha trobat el seu màxim exponent en el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI), signat el 21 d'octubre de 2008, amb un ampli suport per part de totes les institucions, els grups polítics i els agents implicats. Els signants i adherits al PNRI van assumir la missió conjunta de fer de Catalunya un país capdavanter en recerca i innovació, amb la finalitat de proporcionar al mateix país i als agents que en formen part les capacitats per fer front als reptes, i per aprofitar les oportunitats que li han de proporcionar els nivells de prosperitat i de benestar adequats i una societat que visqui dins d'uns límits ambientals sostenibles. La Llei de la ciència de Catalunya recull i articula una part significativa dels objectius i compromisos assolits en el PNRI, i contribueix al desenvolupament del Pacte Nacional per a la Indústria (PNI, 2017), especialment en l'emprenedoria de base tecnològica, impulsant el sistema català d'empreses emergents i millorant la capacitat disruptiva de la indústria 4.0, essencial per a la internacionalització i la innovació. Cal incrementar la base d'empreses innovadores i la seva dimensió global, i millorar la connexió entre el sistema de coneixement i el de la seva aplicació.

Aquesta Llei s'inspira en les propostes de la UE relatives al Programa marc de Recerca i innovació (Horitzó Europa), creat pel Reglament (UE) 2021/695, del Parlament Europeu i del Consell de 28 d'abril de 2021, i també pua de les conclusions del Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC) aprovat per Acord del Govern 77/2020, de 9 de juny. Les nacions amb millors índexs de progrés social i desenvolupament econòmic són les que fan una aposta clara per avançar en la societat del coneixement. El PN@SC posa de manifest que Catalunya, per dimensió, per desenvolupament econòmic i per valors socials, ha de participar en aquesta tendència que consolida una societat justa, culta, cívica, oberta, competitiva, i democràtica, en una societat del coneixement que genera i aprofita les seves innovacions, avenços científics i nivell formatiu de la ciutadania, a la vegada que respon als desafiaments globals en salut, medi ambient, igualtat, envelliment i benestar. Una societat cohesionada, pròspera, equitativament educada, saludable i sostenible, construeix el seu futur des dels més alts estàndards de qualitat que proporciona la creació de coneixement propi per a les generacions actuals i futures.

Aquesta Llei desenvolupa l'article 158 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), que reconeix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de recerca científica i tècnica, amb relació als centres i les estructures de recerca de la Generalitat i als projectes que aquesta finança. També s'empara en l'article 172 de l'EAC relatiu a les universitats; en els capítols 2 i 3 del títol V de l'EAC relatius a l'acció exterior de la Generalitat; i en l'article 203 de l'EAC sobre les competències financeres de la Generalitat, entre altres competències estatutàries, atesa la dimensió global de la ciència.

En exercici de la competència estatutària de l'article 158, Catalunya s'ha dotat d'un sistema de centres de recerca que desenvolupen la seva tasca en la frontera del coneixement, orientada a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social. D'entre tots ells, els centres de recerca de Catalunya que han estat reconeguts com a centres CERCA s'organitzen segons un règim jurídic d'autonomia específic, que aquesta Llei consolida, tant en la política de retenció, captació i generació de talent, com en el seu funcionament i organització. El règim jurídic aplicable a aquests centres s'ha mostrat altament reeixit en el desenvolupament i la consecució dels seus objectius, i s'identifica internacionalment com a referent d'excel·lència, d'eficàcia, de competitivitat i de gran nivell científic, amb alta rendibilitat econòmica i social. No obstant això, cal aprofundir en la seva capacitat de millora, i afavorir l'assoliment de dimensions superiors a partir, sobretot, de la col·laboració i l'intercanvi amb altres agents del sistema i de la posterior avaluació de resultats i rendiment de comptes.

En aquest sistema català d'R+D+I, té una funció destacada la fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), una estructura de recerca impulsada pel Govern de la Generalitat, que té per objectiu la captació i retenció de talent per contribuir de manera significativa a l'excel·lència científica, i que també gaudeix d'un règim jurídic específic que li permet dur a terme amb èxit la seva tasca.

Aquesta Llei també reconeix la importància d'altres agents del sistema d'R+D+I, com són, per exemple, les infraestructures científicotècniques singulars, els parcs científics i tecnològics, l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), els laboratoris, les biblioteques i altres estructures i xarxes cooperatives. Les grans, petites i mitjanes empreses innovadores; els clústers, les associacions i les aliances empresarials; els centres i les xarxes tecnològics i altres agents estratègics, públics o privats, són la base impulsora del creixement i la competitivitat del teixit econòmic innovador, base també de la nostra societat del coneixement.

Així mateix, la Llei destaca la importància de les entitats que treballen per a l'acompliment dels objectius del sistema d'R+D+I de Catalunya, com són l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya), l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS), l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), l'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ), la BioRegió de Catalunya Biocat, la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI), l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar (ICATMAR) i el Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC); totes elles, en l'exercici de les seves funcions, contribueixen notablement a l'acompliment dels objectius del sistema d'R+D+I de Catalunya.

El prestigi internacional de Catalunya en l'àmbit científic constitueix el principal factor d'atracció de talent en tots els estadis de la formació, consolidació i retenció d'investigadors i investigadores, i, per la seva dimensió, aquest prestigi descansa en bona mesura en els agents de recerca i altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya. Per això, calen polítiques públiques que tinguin com a objectiu incrementar

i conservar aquest talent. En tota la producció científica i tecnològica es vetllarà per l'optimització de la visibilitat internacional del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Finalment, s'ha de fer notar que la Llei de la ciència de Catalunya no proposa un contingut regulatori exhaustiu, atès que els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya ja disposen de la seva pròpia normativa, tot i que inclou el règim jurídic aplicable als centres CERCA i la ICREA, fins ara disgregat i necessitat d'un text legal que el sistematitzi i consolidi. La Llei catalana parteix d'una tasca anterior, de molts anys, de concurrència i compartició d'objectius comuns entre diferents institucions del país en les polítiques sobre ciència i innovació, que han resultat clau per poder crear i mantenir un sistema d'èxit i que seran essencials per corregir-ne les mancances i millorar-lo. La Llei ambiciona continuar avançant, i és amb aquesta voluntat que s'hi incorporen principis, objectius programàtics i línies d'actuació, que garanteixin polítiques públiques de suport a l'activitat dels investigadors i investigadores i a la iniciativa emprenedora innovadora, amb l'objectiu de contribuir a l'expansió de la ciència i la innovació catalana al món. Una part destacable de la Llei està dedicada a les polítiques que el Parlament vol impulsar o mantenir, amb la convicció que la ciència no necessita normes estanques, sinó marcs d'actuació que puguin evolucionar i adaptar-se a les necessitats canviants. Fer de Catalunya una societat oberta i basada en el coneixement requereix aliances i compromís polític; estabilitat i un finançament adequat i sostingut; internacionalització, cooperació entre els diferents agents del sistema i la implicació de tota la ciutadania. Com ja remarcava Prat de la Riba: "Sense ciència original, en un país, no hi ha indústria original; sense indústria original, no hi ha vida econòmica independent." La ciència, que és la base de la revolució del coneixement, aporta també benestar i progrés a la societat.

El títol preliminar de la Llei de la ciència de Catalunya conté les disposicions generals relatives al sistema d'R+D+I de Catalunya, que s'estructura i organitza d'acord amb les competències estatutàries de la Generalitat, i en el marc de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació (LCTI). En concreta les finalitats i l'àmbit material, i en destaca la consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya. La Llei defineix el sistema d'R+D+I de Catalunya com un sistema obert que treballa per a la qualitat creixent de la recerca i la transmissió fiable i reproduïble del coneixement i el desenvolupament sostenible en tots els àmbits. El sistema està integrat pel conjunt d'agents públics i privats amb activitat científica rellevant i d'impacte amb seu a Catalunya, on efectuen la seva activitat de recerca de manera preferent i altres funcions directament orientades al suport i la consolidació d'aquesta, així com a la transmissió del coneixement que generen. La Llei reflecteix la diversitat d'agents que actuen en el sistema d'R+D+I de Catalunya i enumera els principis ordenadors que han de regir l'activitat dels agents de recerca. La Llei considera la recerca, el desenvolupament i la innovació com a activitats prioritàries i d'interès general.

La Llei reconeix la singularitat dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, atès que l'activitat científica que desenvolupen no és homologable a cap altra activitat en l'àmbit de la Generalitat i del seu sector públic. El mètode científic fa que aquesta activitat sigui diferent: observar el que succeeix; formular hipòtesis que permetin explicar el que veiem; experimentar i desenvolupar idees per saber si es confirmen; concloure; convertir una hipòtesi en tesi i, per tant, generar coneixement que es pot transmetre i explicar, fa del principi actiu de la ciència, la recerca, quelcom únic. D'altra banda, un excés de regulació impacta negativament en tots els agents del sistema, per la qual cosa la Llei se centra prioritàriament en les polítiques públiques i a definir marcs d'actuació. Les necessitats de la ciència s'han de poder atendre des dels poders públics, en la mesura possible, mitjançant instruments de planificació, finançament, transparència, avaluació i retiment de comptes. La Llei determina els eixos de les

polítiques públiques que en estàndards internacionals, i especialment europeus, s'han mostrat efectives i que són sentides com una necessitat per la comunitat científica. Tot això sens perjudici de les que el Govern pugui determinar i concretar en cada moment per fixar el rumb de la política científica de Catalunya i de les que corresponguin a l'Estat en exercici de les seves competències.

El títol 1 defineix els instruments d'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya, que són la planificació, el finançament i l'avaluació sistèmica. La planificació es defineix com el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir els objectius a assolir, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i aplicació de les accions que els integren, i avaluar els resultats obtinguts. Pel que fa al finançament es destaca la importància de garantir que l'esforç públic s'efectuï de manera coordinada i eficient, mitjançant la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) tenint en compte les necessitats i requeriments dels diferents sectors en R+D+I, treballant perquè reverteixi en innovació i millores socials. L'objectiu d'inversió en recerca ha de ser el d'assolir un finançament sostingut amb càrrec als pressupostos de la Generalitat. També ha de treballar amb l'ambició d'aconseguir que els recursos públics totals anuals procedents de les diferents administracions principals finançadores (europea, espanyola i catalana), dedicats a R+D+I no siguin inferiors als que, en conjunt i en la seva mitjana feta pública als índexs corresponents, hi dediquen els països de la UE. Cal cercar, també, la implicació econòmica de l'Estat en la coresponsabilitat financera per aconseguir aquest objectiu, tot i les mancances de l'actual sistema de finançament. Així com seguir preparant i ajudant al sistema d'R+D+I català perquè sigui cada vegada més competitiu en la captació de fons europeus. Catalunya necessita centrar l'esforç del finançament públic de la recerca en aquest objectiu, contribuint i fent créixer la part pública d'inversió en R+D+I, i a la vegada incrementar molt més la col·laboració públic-privada i l'aportació exclusivament privada, on el sistema d'R+D+I encara pateix un biaix negatiu molt important amb relació als països més avançats. L'avaluació sistèmica té caràcter periòdic i és promoguda per la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) amb l'objectiu de garantir el nivell de qualitat exigible per mantenir i incrementar la competitivitat internacional del sistema d'R+D+I.

El títol 2 regula la governança i la coordinació del sistema d'R+D+I que s'articula mitjançant la CIRI i el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT). A la CIRI que fou creada pel Decret 175/2009, de 10 de novembre, com a continuadora de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica (CIRIT), creada pel Decret 217/1980, de 5 de novembre, se li modifica la composició i les funcions, i se li dona un nou impuls com a òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic i tecnològic, innovació i transferència de coneixement. També li correspon l'elaboració i aprovació de l'estratègia de ciència oberta a Catalunya. La CIRI està inicialment integrada pels departaments de l'Administració de la Generalitat dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, alimentació, educació, agricultura, cultura, oceanografia, medi marí, ramaderia, pesca i aquicultura, territori, medi ambient, gestió forestal, polítiques digitals i administració pública, treball i afers socials, amb rang orgànic mínim de director general, designats pel conseller o consellera titular de la matèria. També hi podran tenir representació, si és el cas, altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb implicació pressupostària en recerca i innovació. El seu objectiu final, però, és integrar tots els departaments, i que una part del pressupost dels quals es dediqui al foment de la recerca i del coneixement que se'n deriva. El CORICAT, de nova creació, com a òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I al president o presidenta de la Generalitat, al Govern i als departaments de l'Administració de la

Generalitat que desenvolupen polítiques en recerca i innovació, en les grans decisions estratègiques de país, i com a instrument de participació de la comunitat científica i de la societat civil, especialment d'àmbits destacats de la innovació vinculada al progrés empresarial en les polítiques públiques en R+D+I. El CORICAT es configura com un òrgan d'assessorament intel·ligent del sistema d'R+D+I, mentre que la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) es presenta com la responsable de la planificació, la governança i l'avaluació del sistema.

El títol 3 es destina a les persones al servei de la ciència i a les polítiques públiques que els són aplicables, i assenyalava la importància de la seva mobilitat, que es configura com un dret del personal investigador a la LCTI. A l'efecte de la Llei es considera personal investigador aquelles persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic, i que, en terminologia de la Comissió Europea, exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats. La Llei també enumera els criteris que han de regir l'actuació dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic en relació amb les seves polítiques de personal investigador, entre les quals la de garantir un procediment de selecció i contractació oberts i internacionalment comparables, que s'ha d'aprovar per l'agent respectiu, que faciliti la generació, retenció i atracció de talent basada en el mèrit científic. El personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència d'R+D+I, també s'hi contemplen especialment, atesa la importància de la seva tasca, i es preveu que hauran de ser considerats amb les especificitats que correspongui en les polítiques públiques relatives al personal al servei de la ciència.

El títol 4 està referit als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya. El capítol 1 es destina a les universitats, que són institucions essencials per al progrés científic i tecnològic de Catalunya, i constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement, i s'hi destaquen com a estructures bàsiques de recerca universitària, els departaments, instituts de recerca, escoles de doctorat, instal·lacions científiques, serveis científicotècnics i altres estructures destinades a la recerca. La Llei defineix el personal acadèmic de recerca i el personal investigador en formació en el marc de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, que regula determinats aspectes relatius a la mobilitat del personal, destina un article a les polítiques públiques que s'han d'afrontar per impulsar i donar suport a la recerca universitària i incorpora una regulació específica del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I de les universitats. En el marc del règim econòmic i pressupostari en R+D+I de les universitats públiques es preveu la possibilitat de crear fons propis universitaris amb la finalitat de facilitar projectes estratègics, prioritàriament en l'àmbit de la recerca. D'aquest capítol cal destacar la creació del Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència, que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència a les universitats, en qualsevol àmbit de la seva competència, i fomentar la generació de coneixement d'impacte i la seva transferència i valorització. La Llei de la ciència de Catalunya determina les característiques generals del Pla i es remet al posterior acord de govern per al seu desenvolupament.

El capítol 2 està destinat al subconjunt de centres de recerca que, dins del conjunt de centres en R+D+I del sistema català, han estat reconeguts com a centres CERCA, centres de recerca de Catalunya, i que disposen des de l'any 2011 d'un règim d'autonomia especial legalment establert. Defineix els centres CERCA com les entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre i amb seu a Catalunya que tenen com a objecte principal la recerca d'excel·lència, i que han estat reconeguts internacionalment com a model de recerca capdavantera i de frontera; determina les

característiques del model català de centres de recerca en els termes establerts a la Llei 7/2011, del 27 de juliol; consolida el seu règim d'autonomia, així com les mesures de protecció que el legislador estableix per als centres CERCA del sector públic de la Generalitat, entre d'altres les relatives a les despeses de personal i pressupost, al patrimoni i a la contractació, a la transparència i a la governança digital, al personal investigador amb funcions de direcció, a l'impuls i la participació dels centres CERCA i del seu personal en societats mercantils de base tecnològica; incloses les mesures de supervisió i control. També regula els requisits per al reconeixement com a centre CERCA, així com per al manteniment d'aquesta condició, que requereix una avaluació científica externa de la seva activitat amb la periodicitat que determini el departament competent en matèria de recerca i universitats, en coordinació amb la resta de departaments de l'Administració de la Generalitat presents a l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat. En aquest capítol es destaca la Fundació I-CERCA com a estructura de suport als centres CERCA, que treballa per llur projecció corporativa institucional i científica, i contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat adreçades als centres de recerca i a altres estructures en R+D+I, que siguin acordades, i se li encarreguin per l'instrument jurídic que correspongui.

El capítol 3 es destina a la fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), que és una estructura de recerca, promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat, mitjançant un procés de selecció basat exclusivament en el mèrit científic i d'acord amb els criteris i procediment aprovats per la Institució. Li és aplicable el mateix règim jurídic dels centres CERCA i disposa del mateix grau d'autonomia i de les mateixes mesures de protecció.

El capítol 4 reconeix la importància dels hospitals universitaris, altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat, atès el seu compromís, permanent i històric, amb la recerca en ciències de la salut, que tants i tan importants avenços ha aportat a la salut de les persones i al progrés del benestar social. Els reconeix com a agents estratègics i nuclears del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la generació de coneixement d'excel·lència i en el sistema translacional de generació d'aquest coneixement en benefici de la salut i el benestar de les persones de la forma més eficaç, ràpida i segura. Han de disposar dels recursos necessaris per desenvolupar recerca en ciències de la salut d'alta qualitat, amb el màxim impacte possible sobre el benestar creixent de la població catalana i amb vocació que els seus resultats siguin d'abast global i traslladables a totes les persones que els requereixen, al més aviat possible i en igualtat de condicions. La destacable recerca en salut que efectuen es complementa i reforça amb la que fan els hospitals associats a les universitats, altres centres hospitalaris, equips d'atenció primària, centres sociosanitaris, centres de salut mental integrats al sistema de salut de Catalunya, i altres institucions que desenvolupen activitat en l'àmbit de la recerca en salut.

El capítol 5 es destina a les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat i a les xarxes en R+D+I com a instal·lacions clau que ofereixen recursos i serveis, altament especialitzats, a la comunitat científica. Les polítiques públiques han de potenciar aquelles grans infraestructures que comportin internacionalment un avantatge estratègic o competitiu a Catalunya. La mobilitat i la coordinació entre els diferents agents del sistema d'R+D+I, i el treball cooperatiu de la seva comunitat científica, són elements clau en el sistema d'R+D+I de Catalunya.

El títol 5 està referit als altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, en especial als parcs científics i tecnològics, al Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), als serveis científicotècnics i a altres estructures de suport i de cooperació

entre agents i els centres tecnològics. En destaca el suport que han de rebre de l'Administració de la Generalitat atesa la seva funció en R+D+I. Catalunya té una economia oberta, competitiva i sostenible, que combina talent, creativitat, un teixit empresarial diversificat i un sistema propi de recerca reconegut a escala internacional. La llei també reconeix la importància de les empreses intenses en R+D+I situades a Catalunya, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic. La Llei 9/2009, de 30 de juny, de política industrial, i sobretot el Pacte Nacional per la Indústria (2017) defineixen els eixos per avançar des de la indústria cap a l'economia del coneixement. Caldrà, però, que aquest impuls es vegi reforçat i consolidat amb una llei específica sobre empreses, tecnologia i disrupció.

El títol 6 es refereix a les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya, que són Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) i l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS) que ja disposen de la seva regulació específica. La Llei preveu principis destinats al foment de la recerca, amb la finalitat que els procediments evitin un excés de regulació i de càrregues administratives, i que siguin transparents i entenedors.

El títol 7 es destina a la promoció i transmissió dels resultats de la recerca, concretament a la transferència de tecnologia i la transmissió del coneixement. El retorn social del coneixement aplicable al sector públic i privat, en tots els àmbits, i a la societat en general, és un element clau per a la transformació econòmica, la sostenibilitat i el progrés social. La ineludible responsabilitat social de la recerca es materialitza en la transmissió dels seus resultats i en la mesura del seu impacte. Promoure i facilitar que tot el coneixement, especialment l'adquirit amb fons públics, tingui retorn social, en el més gran abast possible, és un dels reptes més importants i un objectiu a assolir. També ho és que aquest retorn es converteixi en motor i impuls de nova recerca directament orientada a necessitats que la societat consideri essencials. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar, juntament amb els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, un model propi de gestió de la innovació i la transferència, i models específics adaptats a les característiques dels diferents agents que ha de posar en valor les diferents estructures de transferència i innovació existents, i potenciar la compartició i agregació tant de les mateixes estructures com del personal especialitzat en patents, gestors de contractes i experts en declaració d'invençions; ha de promoure la cultura en tots els seus àmbits i l'educació científica, així com la capacitat innovadora, en tots els nivells del sistema educatiu i en les activitats de formació, amb l'objectiu de corregir amb accions positives la bretxa de gènere i les vocacions investigadores i emprenedores d'altres col·lectius infrarepresentats, com el de persones amb discapacitat, i contribuir a la capacitat i implicació de la ciutadania en la participació activa en aquests àmbits; finalment ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del seu sector públic, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats. El sistema d'R+D+I de Catalunya treballa, en el marc de les seves competències, per incrementar el nombre de patents europees i per impulsar la patent unitària europea, com a títol amb efecte unitari en tots els estats signants del Conveni de Munic, de 5 d'octubre de 1973.

El títol 8 està dedicat a la internacionalització i a l'acció exterior en R+D+I. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu i es vincula amb altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat. Correspon al Govern la promoció científica a l'exterior i l'impuls de programes estratègics de captació de talent investigador internacional.

El títol 9, relatiu al mecenatge en R+D+I, ~~reconeix la importància de la~~ contribució privada, aportada de forma altruista en benefici dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya per al desenvolupament de projectes o activitats científiques; destaca quines són les accions institucionals que s'han de dur a terme per garantir un més gran impacte d'aquestes aportacions, i estableix que el Govern ha de treballar per avançar, en el seu àmbit de competència, per tal que el marc normatiu aplicable al mecenatge i a la fiscalitat en R+D+I estigui en línia amb els sistemes més avançats i capdavanters. El tractament fiscal aplicable al mecenatge científic en favor dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya no hauria de ser menys favorable que el que en cada moment sigui el més beneficiós regulat en les lleis pressupostàries i de caràcter fiscal vigents i aplicables a altres sectors o activitats, en el marc de la fiscalitat de competència de la Generalitat i d'acord amb la legislació vigent. La Llei aporta com a novetat la creació del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, com a òrgan de caràcter consultiu de l'Administració de la Generalitat, en la composició del qual cal destacar la presència de vocals experts en mecenatge i també de mecenes reconeguts, i en determina les funcions.

El títol 10 de la Llei es destina al Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT) que és l'òrgan col·legiat que té la finalitat d'assessorar els agents d'execució i finançament de la recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la promoció i la consolidació de bones pràctiques en l'àmbit de la recerca, així com l'anàlisi i la prevenció de conflictes d'integritat de la recerca. Es determinen la seva composició i funcions, i el seu règim jurídic i de funcionament. El CIR-CAT és fruit de la iniciativa pionera que ha suposat l'aprovació per Acord del Govern 118/2018, de 23 d'octubre, del Programa per a la integritat de la recerca a Catalunya. La Llei consolida el CIR-CAT atesa a rellevància de les seves funcions i el reconeixement assolit.

La Llei consta de catorze disposicions addicionals. La primera, destinada als convenis de col·laboració; la segona, relativa a la participació privada en els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, que suposa un reconeixement a la importància de la participació privada en els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, en consonància amb el model publico privat que cal anar consolidant; la tercera, destinada a les avaluacions per experts independents; la quarta, relativa a l'especialització estratègica del personal docent i investigador; la cinquena, sobre els projectes d'R+D+I i la prevenció de riscos laborals; la sisena, relativa a l'anella científica; la setena destinada a les avaluacions científiques; la vuitena, relativa a les referències al sector públic; la novena, destinada a les mesures d'incentiu fiscal; la desena, referent al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya; l'onzena, relativa als projectes d'R+D+I; la dotzena, sobre les referències que s'efectuen en aquesta Llei; la tretzena, relativa a la I-CERCA i al CSUC; i la catorzena, referida al topall dels fons universitaris de les universitats públiques. Una disposició transitòria única sobre l'adaptació de la CIRI, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

Títol preliminar

Article 1

Objecte

1. Aquesta Llei té per objecte proveir els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del marc legal i dels instruments que contribueixin a l'impuls de la ciència que s'hi fa i de l'avenç del coneixement que s'hi genera, a l'efecte de potenciar-hi la recerca d'alt nivell i consolidar-ne la internacionalització.

2. La Llei situa, com a element nuclear, la generació de coneixement com a valor intrínsec i fonament de la recerca, que ha de conduir a la transmissió dels resultats a la societat, amb impacte sobre tots els seus àmbits, com a garantia d'innovació, sostenibilitat, competitivitat, cohesió social, progrés i equilibri territorial, amb visió estratègica i acció de país.

Article 2 Finalitats

1. La Llei té com a finalitats:

- a) La consideració de la recerca com a sector estructural de Catalunya, i de la generació i transmissió de coneixement propi com a estratègia de país, de competitivitat internacional, de creixement econòmic, de desenvolupament sostenible, de generació i consolidació cultural, de progrés social, de qualitat de vida i d'enriquiment personal.
- b) L'enfortiment institucional del sistema d'R+D+I de Catalunya i dels agents que l'integren, mitjançant el foment de tots els àmbits de producció, transmissió i valorització de la recerca, i la coordinació institucional en R+D+I, el suport i l'optimització de les accions i la cooperació i la interacció dels diferents agents i estructures de recerca i de suport a la recerca, facilitant-ne les relacions amb altres agents i estructures d'espais externs a Catalunya.
- c) El suport i reconeixement a les persones que desenvolupen la seva tasca professional al servei de la ciència, especialment als investigadors i investigadores, al personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, que contribueixen a generar les condicions més adequades per facilitar-la, potenciar-ne la difusió i l'aprofitament dels resultats obtinguts, i aportar nou valor estratègic.
- d) La promoció dels investigadors i les investigadores a través de processos de formació, consolidació, captació, retenció i, quan calgui, de retorn de talent, com a element necessari per al progrés científic, social, econòmic i cultural de Catalunya; així com del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I.
- e) La potenciació i el foment de la recerca universitària i de les seves estructures amb activitat excel·lent en recerca. Tota la recerca, la transferència i transmissió del coneixement i la innovació universitària efectuada per les universitats públiques o privades integrades al sistema universitari de Catalunya, d'acord amb l'article 2 de la Llei d'universitats de Catalunya, es considera d'interès públic.
- f) La consolidació del règim jurídic d'autonomia del conjunt de centres de recerca de Catalunya reconeguts com a centres CERCA i de la fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA), i del règim específic i excepcions aplicables als que formin part del sector públic de la Generalitat.
- g) L'acreixement de la competitivitat de l'economia catalana basada en el coneixement, mitjançant la innovació empresarial i la seva projecció internacional.
- h) El millor coneixement i interconnexió entre els agents i les estructures d'R+D+I de Catalunya amb el teixit empresarial, i la creació d'empreses basades en la recerca i el coneixement propis.

i) L'avenç progressiu cap a un model d'inversió en recerca i desenvolupament amb components públics i privats proporcionals i comparables als dels països més avançats de l'entorn científic de referència per a Catalunya, amb consens i planificació estratègica.

j) Un esforç econòmic públic en recerca sostingut en el temps, que garanteixi l'estabilitat dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, i una més gran implicació del sistema econòmic en el suport a la ciència i als seus agents.

k) L'eficàcia, l'eficiència, la simplificació i la flexibilització dels procediments i de les estructures administratives, i la priorització de l'impacte en les accions de foment en R+D+I; així com treballar pel garantiment de l'optimització i sostenibilitat del sistema.

l) La participació activa de la ciutadania i de les organitzacions de la societat civil en el disseny de les polítiques públiques de la Generalitat en R+D+I.

m) El reforç de l'ús de l'evidència científica en la generació i l'impuls de polítiques públiques, de qualsevol àmbit, a través de la millora de la interconnexió i la cooperació entre els agents d'R+D+I i els decisors públics.

2. Les polítiques públiques de la Generalitat en matèria d'R+D+I han de potenciar que els avenços en el coneixement arribin a la societat, amb la més alta rendibilitat social, especialment als grups i sectors més desfavorits, i contribueixin al benestar de les persones, la competitivitat de les empreses, la millora del tercer sector social, i l'eficàcia de les administracions i altres institucions públiques; i enforixin la projecció internacional de Catalunya i de la recerca que s'hi efectua.

3. El Govern de la Generalitat ha de promoure la paritat de dones i homes en tots els àmbits del sistema català de ciència i la incorporació de la perspectiva de gènere com una categoria transversal de la producció de coneixement; i ha d'incloure el compromís d'una recerca inclusiva i transformadora des de la perspectiva de la discapacitat i de transformació social, que ha de ser una constant en totes les polítiques públiques de la Generalitat.

4. El Govern de la Generalitat ha de preservar, incrementar i difondre el patrimoni científic, cultural i lingüístic de Catalunya, i la seva projecció exterior en àmbits internacionals d'interès estratègic.

Article 3

Sistema d'R+D+I de Catalunya

1. El sistema d'R+D+I de Catalunya és un sistema obert, que reconeix com a requisits propis la qualitat creixent de la recerca, la transmissió fiable i reproduïble del coneixement, i el desenvolupament sostenible, en tots els àmbits.

2. El sistema d'R+D+I de Catalunya està integrat pel conjunt d'agents públics i privats, amb activitat científica rellevant i d'impacte, amb seu a Catalunya, on preferentment efectuen la seva activitat de recerca, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei, agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya i sobre els quals la Generalitat ostenta la competència exclusiva en recerca i la regulació sobre el seu sector públic; i també està integrat per altres agents amb funcions destacades en recerca de qualitat, innovació, transmissió del coneixement, avaluació, valorització, finançament i difusió, que contribueixen al suport i la consolidació del sistema d'R+D+I de Catalunya, sens

perjudici del seu règim jurídic específic, i que són considerats, a l'efecte d'aquesta Llei,
agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Aquesta classificació, que no distingeix per rangs o nivells, permet estructurar la llei segons el grau d'impacte de la competència de la Generalitat en matèria de recerca sobre els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, en funció de la seva titularitat, naturalesa i règim jurídic.

3. El Govern i tot el sistema d'R+D+I de Catalunya han de col·laborar per generar entorns d'excel·lència actius en la formació, captació, retorn i retenció del millor talent científic i innovador.

4. El sistema d'R+D+I de Catalunya contribueix a implantar la cultura de la innovació en tots els àmbits de la seva influència.

5. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'integra en l'espai europeu del coneixement. Els conceptes, les definicions i les classificacions pròpies de l'activitat d'R+D+I i de les persones i els col·lectius que treballen al servei de la ciència, establertes i emprades a la Unió Europea, són aplicables al sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 4

Agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya aquells que, amb seu a Catalunya, i sens perjudici de la seva naturalesa jurídica, desenvolupen recerca rellevant i d'impacte, i que per la seva missió i funcions conformen el conjunt d'agents sobre els quals la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, desenvolupa polítiques pròpies que defineixen i configuren les característiques del sistema.

2. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya són els següents:

a) Les universitats públiques.

b) Els centres de recerca reconeguts com a centres CERCA.

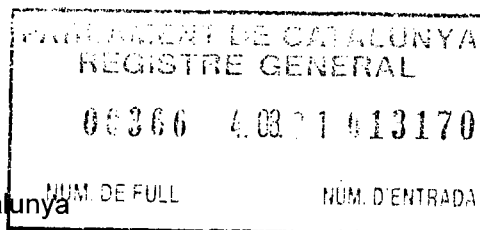
c) Els hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat.

d) La fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA).

e) Les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat.

3. Les universitats privades ostenten la condició d'agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, atesa la seva funció en recerca com a part essencial de la seva missió universitària.

4. Les polítiques públiques de la Generalitat efectuades, d'acord amb la seva competència en recerca, sobre els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya han de respectar el seu règim d'autonomia, i han de tenir en compte la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes. Els articles i les disposicions d'aquesta Llei s'apliquen a les universitats públiques o privades en funció de la seva naturalesa.

Article 5

Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya

1. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren també agents del sistema d'R+D+I de Catalunya aquells que, sens perjudici de la seva titularitat i naturalesa jurídica, estan ubicats a Catalunya i ostenten una importància estratègica per al conjunt del sistema, atesa l'activitat destacada en recerca de qualitat que desenvolupen, el potencial i l'impacte en transferència i innovació, i el suport i foment al mateix sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Aquests agents del sistema d'R+D+I de Catalunya són, entre d'altres, els següents:

a) Els instituts de recerca i innovació en salut associats als hospitals, els hospitals associats a la universitat, els centres hospitalaris, equips d'atenció primària, centres sociosanitaris, centres de salut mental integrats al sistema de salut de Catalunya, i altres institucions que desenvolupen activitats en l'àmbit de de recerca en salut, no incloses en l'article 4.2.c); així com els altres centres d'R+D+I no inclosos en l'article 4.2.b).

b) Les infraestructures de recerca situades a Catalunya, tant les de l'àmbit del *European Strategy Forum on Research Infrastructures* (ESFRI) com les infraestructures científicotècniques singulars d'àmbit compartit amb l'Administració de l'Estat, reunits al Mapa d'Infraestructures científicotècniques singulars (ICTS), i els centres del *Consejo Superior de Investigaciones Científicas* (CSIC), ubicats a Catalunya, sens perjudici de la seva titularitat o adscripció i del règim jurídic que els sigui aplicable, que no resulten afectats.

c) *Fusion for Energy* (F4E) com a centre de recerca de la Unió Europea instal·lat a Barcelona per al desenvolupament de l'energia de fusió; el *European Molecular Biology Laboratory* (EMBL Barcelona), com a part integrant de l'EMBL, organització intergovernamental europea i laboratori de referència per a l'estudi de les ciències; i qualssevol altres organitzacions internacionals que facin recerca de la màxima qualitat a Catalunya, sigui quina sigui la seva naturalesa jurídica i el règim jurídic que els sigui aplicable, que no resulten afectats.

d) Els parcs científics i tecnològics, ateses les seves funcions de promoció i gestió de la innovació i d'increment de la competitivitat de les empreses intensives en coneixement, entitats de recerca i centres tecnològics, que hi són instal·lats o associats.

e) Els serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents, atès el recolzament i la potenciació de la recerca que efectuen, sense els quals la resta d'agents del sistema no podria desenvolupar una part important de la seva tasca i de la seva difusió.

f) Les grans, petites i mitjanes empreses amb activitat d'R+D+I; les agrupacions empresarials innovadores; i les xarxes, associacions, aliances i clústers, que tinguin per objecte estimular i contribuir a les activitats empresarials en R+D+I, compartir coneixement i instal·lacions, i afavorir la transferència i la divulgació de la informació tecnològica entre les empreses integrants, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic.

g) La Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (FCRI), l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (AQU Catalunya), l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries

de Catalunya (AQuAS), l'Agència per la Competitivitat de l'Empresa (ACCIO), la BioRegió de Catalunya Biocat, la Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), el Consorci de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC), l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar (ICATMAR) i altres agents d'R+D+I que contribueixen a l'acompliment dels objectius d'aquesta Llei.

h) L'Institut d'Estudis Catalans (IEC) i les seves societats filials, i les acadèmies científiques de Catalunya, atesa la seva important funció en el foment de la ciència i el pensament crític; així com de la seva difusió. L'IEC també desenvolupa alta recerca en els àmbits de la cultura catalana, en especial, la metodologia històrica aplicada a les ciències humanístiques; l'estudi, la codificació i el desenvolupament de la llengua catalana i el conreu de la ciència en aquesta llengua.

i) Els centres tecnològics i altres agents estratègics, públics o privats, que desenvolupen una funció destacada com a valoritzadors de la recerca i com a impulsors del teixit econòmic innovador en sectors prioritaris per a Catalunya, i promouen aliances amb els principals agents d'innovació nacionals i internacionals.

j) L'Escola d'Administració Pública de Catalunya (EAPC) com a promotora de la generació de polítiques públiques basades en l'evidència científica, en l'àmbit de l'administració i direcció pública.

k) Els departaments de la Generalitat de Catalunya representats a la CIRI i les unitats especialitzades i els laboratoris que realitzen actuacions de recerca, transferència i innovació sota la seva coordinació.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat, en el marc de la seva competència en matèria de recerca, sobre aquests agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han de tenir en compte la seva titularitat o adscripció i la seva pertinença al sector públic o privat, el grau d'impacte i els seus efectes, i també la seva naturalesa internacional, quan correspongui.

Article 6

Principis ordenadors

1. Els principis que han de regir l'activitat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat previstos a l'article 4 són:

a) La qualitat de la recerca en tots els àmbits.

b) La competitivitat i la internacionalització.

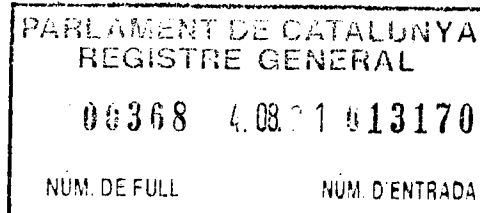
c) La interconnexió, la mobilitat i la coordinació.

d) L'avaluació externa independent, la transparència i el retiment de comptes.

e) La divulgació del coneixement obtingut en la recerca, la seva valorització i la transmissió dels resultats de la recerca, amb el més gran impacte i retorn de valor possible.

f) La integritat científica, les bones pràctiques i l'atenció a les consideracions ètiques aplicables a l'activitat de recerca amb persones i altres éssers vius.

g) La garantia de la igualtat de homes i dones en la carrera científica, i la incorporació de la perspectiva de gènere en totes les dimensions de la R+D+I.

h) La prevenció, eliminació i correcció de tota forma de discriminació, directa o indirecta, per raó de l'origen, la nacionalitat, el sexe, el gènere, l'orientació sexual, la raça, la religió, la discapacitat, o d'altres tipus de condició social o personal.

i) La promoció de la ciència oberta.

j) La promoció de la millora de la qualitat de vida de la societat catalana.

k) La promoció de la millora de les condicions de treball de les persones al servei de la ciència, en el marc de les polítiques europees.

l) L'eficiència en la transmissió del coneixement i en l'activitat investigadora.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'adoptar les mesures oportunes per garantir que els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat puguin atendre els principis ordenadors, i seguir els estàndards internacionals de bones pràctiques i agilitat en la gestió, com a element distintiu i referent del model català de recerca.

3. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya previstos a l'article 5 s'han d'inspirar en aquests principis, d'acord amb el seu marc legal.

4. El Govern de la Generalitat ha de desenvolupar polítiques públiques específiques i adequades a les necessitats del sistema d'R+D+I de Catalunya, i fomentar la cooperació en les decisions estratègiques i el treball coordinat entre els diferents agents.

Article 7

Interès general de la recerca, el desenvolupament, la transferència i la innovació

1. La recerca, el desenvolupament, la transferència i la innovació són considerades activitats prioritàries i d'interès general, amb efectes sobre l'activitat econòmica i l'avenç de la societat del coneixement.

2. L'Administració de la Generalitat ha de promoure i aprovar els mecanismes jurídics i econòmics necessaris per tal que els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya puguin desenvolupar les seves funcions sense impediments legals o administratius, i d'acord amb els principis de màxima transparència i autonomia, gestió professional i retiment de comptes, potenciant el coneixement com a motor econòmic i social de Catalunya.

Títol 1

L'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 8

Els instruments d'ordenació

Els instruments d'ordenació del sistema d'R+D+I de Catalunya són:

a) La planificació.

b) El finançament.

c) L'avaluació sistèmica.

Article 9
La planificació

1. La planificació és el conjunt d'estratègies, plans i programes que tenen la funció de definir els objectius a assolir, aplicar indicadors de seguiment, determinar esforços financers, fixar costos per al desenvolupament i l'aplicació de les accions que els integren; i avaluar els resultats obtinguts.
2. El Govern ha de promoure acords amplis i estables de caràcter polític, econòmic i social, en les polítiques estratègiques relatives a l'R+D+I, en el marc dels pactes nacionals i plans o programes del Govern, compatibles en la mesura del que escaigui amb els plans i programes europeus.
3. Els grans eixos vertebradors de la planificació estratègica en R+D+I s'han de presentar per a la seva anàlisi i debat al Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT) previst a l'article 14. Com a instruments de planificació es poden desenvolupar plans estratègics sectorials, que abordin problemàtiques concretes d'un o més sectors, que seran presentats a la CIRI pels departaments que desenvolupin polítiques en recerca i innovació del respectiu àmbit sectorial, per al seu informe amb caràcter previ a la seva aprovació pel Govern.
4. La planificació pública ha de garantir l'autonomia de les universitats, dels centres CERCA i dels altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya en la seva planificació estratègica, quan la tenen legalment reconeguda.

Article 10
El finançament

1. El finançament públic de la recerca ha de complir el principi de transparència i basar-se en criteris de qualitat i d'eficiència competitiva.
2. El Govern ha de garantir que l'esforç públic en recerca s'efectuï de manera coordinada i eficient entre els departaments de l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents o vinculades, mitjançant la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI), prevista a l'article 13, tenint en consideració les necessitats i els requeriments dels diferents sectors implicats; i ha de promoure l'ús dels nous coneixements resultants de la recerca per crear noves aplicacions, en el sector públic i privat, que reverteixin en innovació i millores socials.

Article 11
L'avaluació sistèmica

1. L'Administració de la Generalitat, mitjançant la CIRI, ha de promoure avaluacions de caràcter periòdic del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de garantir el grau de qualitat exigible, i efectuar les adaptacions necessàries per mantenir i incrementar la seva competitivitat internacional, tot respectant el règim específic d'avaluacions que aquesta Llei estableix per als centres CERCA, o, si és el cas, dels que s'aprovin en el marc dels plans i programes específics en R+D+I.
2. Les avaluacions s'han de vehicular a través dels departaments, agències i altres òrgans d'avaluació de què disposa el sistema d'R+D+I de Catalunya i han de permetre promocionar els centres amb resultats excel·lents, identificar les mancances i oferir suport per a la millora.

Títol 2

La governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 12

Òrgans de governança i coordinació

Els òrgans de governança i coordinació del sistema d'R+D+I de Catalunya són:

- a) La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI).
- b) El Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT).
- c) L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria de recerca i universitats, i els altres departaments que desenvolupen activitats en recerca i innovació en el seu àmbit sectorial, d'acord amb les polítiques públiques i directrius del Govern. La implementació d'aquestes polítiques a escala sectorial correspon als departaments de l'àmbit respectiu.

Article 13

La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI)

1. La Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació (CIRI) és l'òrgan col·legiat de coordinació de les competències de la Generalitat en matèria de foment de la recerca i desenvolupament científic, innovació i transferència. La CIRI s'adscriu al departament competent en matèria de recerca i universitats, que li dona suport.
2. Les polítiques públiques de la Generalitat, les actuacions de foment de la recerca i els plans i programes en R+D+I, impulsats per l'Administració de la Generalitat, han de seguir el principi de coordinació i avaluació, mitjançant la CIRI.
3. Les funcions de la CIRI són:
 - a) La prioritització i proposta d'aprovació pel Govern de polítiques coordinades, aplicacions pressupostàries, plans generals i estratègics i programes conjunts en R+D+I.
 - b) La coordinació Interdepartamental del desenvolupament de les polítiques i programes en R+D+I.
 - c) L'avaluació i valoració de les polítiques i els programes en R+D+I a l'efecte de la seva continuïtat, modificació o substitució.
 - d) La promoció de les avaluacions sistèmiques en R+D+I, de caràcter periòdic, d'acord amb l'article 11.
 - e) L'elaboració i aprovació de l'estratègia catalana de ciència oberta i altres estratègies que es puguin formular, i la seva actualització posterior. Per a l'exercici d'aquesta funció ha de comptar amb el suport i l'assessorament d'experts i tècnics en la matèria.
 - f) Altres funcions que li siguin atribuïdes pel Govern de la Generalitat.
4. La presidència de la CIRI correspon al president o presidenta de la Generalitat de Catalunya o a la persona en qui delegui. La CIRI disposa de quatre vicepresidències,

que corresponen, la primera a la persona titular del departament competent en matèria de recerca i universitats, la segona a la persona titular del departament competent en matèria d'economia, la tercera a la persona titular del departament competent en matèria de salut i la quarta, si escau, a la persona titular del departament competent en matèria d'empresa; o persones en qui deleguin, amb rang orgànic mínim de director general.

5. Integren la CIRI un representant de cadascun dels àmbits sectorials en matèria d'universitats, recerca, economia, indústria, salut, alimentació, educació, agricultura, cultura, igualtat, oceanografia, medi marí, ramaderia, pesca i aquicultura, territori, medi ambient, gestió forestal, polítiques digitals, administració pública, treball, i afers socials, amb rang orgànic mínim de director general, designats pel conseller o consellera titular de la matèria. També hi podran tenir representació, si és el cas, altres departaments de la Generalitat de Catalunya amb implicació pressupostària en recerca i innovació.

La composició total de la CIRI ha de respectar el principi de paritat de dones i homes.

6. La CIRI elabora el seu reglament de funcionament intern, que ha de ser aprovat per acord del govern, i que ha de preveure, com a mínim, el seu règim de reunions i d'adopció dels acords, i la secretaria de l'òrgan. En tot el que no s'hi prevegi, s'aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

7. La CIRI publica una memòria bianual d'activitats i dona difusió a les avaluacions sistèmiques en R+D+I. Per a l'exercici d'aquestes i d'altres funcions pot comptar amb el suport i l'assessorament d'experts i tècnics en la matèria.

Article 14

El Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT)

1. Es crea el Consell per a la Recerca i la Innovació de Catalunya (CORICAT) com a òrgan consultiu d'alt nivell de reflexió, debat i assessorament en R+D+I, en les grans decisions estratègiques de país, a mitjà i a llarg termini; i com a instrument de participació de la comunitat científica i de la societat en la definició de les polítiques públiques en R+D+I.

2. El CORICAT, en l'exercici de les funcions que té assignades, actua amb autonomia funcional per tal de garantir-ne l'objectivitat i la imparcialitat, i s'adscriu al departament de la Presidència, que li dona suport. Les funcions del CORICAT són les següents:

a) Assessorar el president o presidenta de la Generalitat, el Govern i els departaments de l'Administració de la Generalitat que desenvolupen polítiques en recerca i innovació, amb relació a les millors polítiques públiques a l'efecte d'avançar i consolidar Catalunya com a societat del coneixement.

b) Conèixer i debatre sobre les línies estratègiques de país en R+D+I i proposar els instruments més adequats i els recursos necessaris.

c) Formular propostes o recomanacions sobre aspectes que afectin el desenvolupament del sistema d'R+D+I de Catalunya, àdhuc el seu finançament o abast territorial o sectorial.

d) Altres funcions que li siguin atribuïdes pel Govern de la Generalitat.

3. El CORICAT està integrat per un president o presidenta i un màxim de quinze membres, nomenats pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament

competent en matèria de recerca i universitats, d'acord amb la CIRI, elegits d'entre acadèmics i investigadors reconeguts, personalitats expertes en sistemes de recerca i innovació i en polítiques públiques en R+D+I de països de referència, persones o entitats financeres de la recerca i representants de la societat civil, especialment d'àmbits destacats de la innovació vinculada al progrés empresarial. El nomenament és per un període de quatre anys, renovable per un segon període de quatre anys.

La composició total del CORICAT ha de respectar el principi de paritat de dones i homes.

4. El president o presidenta de la Generalitat i la resta de membres del Govern o persones en qui deleguin, poden assistir a les sessions que celebri el CORICAT, per plantejar i debatre qüestions d'interès en R+D+I.

5. El president o presidenta del CORICAT pot convidar a assistir a les sessions de l'òrgan investigadors i investigadores, amb responsabilitats o activitat destacada en els agents de recerca o en altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, a petició dels departaments de l'Administració de la Generalitat representats a la CIRI, de les universitats, de l'Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER), de la Institució de Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA), entre d'altres.

6. El CORICAT aprova el seu reglament de funcionament intern, que ha de preveure, com a mínim, el règim de reunions, el procediment de renovació de la seva presidència i dels membres, i la secretaria de l'òrgan. Les sessions del CORICAT són deliberatives i els seus continguts no se sotmeten a votació. En tot el que no es prevegi en el reglament de funcionament intern, s'aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

7. Les sessions del CORICAT que es considerin d'interès general es poden oferir en sistema obert. En aquest cas, el material generat i les conclusions s'han de posar a disposició de la comunitat científica i de la societat en general.

Títol 3

Les persones al servei de la ciència

Article 15

Personal investigador

A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren personal investigador aquelles persones que desenvolupen un treball de recerca que contribueix a la construcció del coneixement científic i que, en terminologia de la Comissió Europea (EURAXESS i HRS4R), exerceixen aquesta activitat en fase inicial o com a investigadors o investigadores experimentats.

Article 16

Polítiques públiques de la Generalitat

1. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat previstos a l'article 4, han de suposar un avenç en:

a) L'aplicació de la Carta Europea de l'Investigador i del Codi de conducta per a la contractació d'investigadors, així com altres directives, recomanacions i codis de bones pràctiques de la Unió Europea, destinats al personal investigador, incloses les directrius relatives a l'homologació de carreres investigadores, competències i

habilitats de les diferents etapes, de manera compatible al sistema d'R+D+I de Catalunya.

b) La igualtat efectiva de dones i homes en els processos de formació, consolidació, captació, retorn i retenció de talent, així com en la contractació i en el desenvolupament i consolidació professional.

c) L'increment de la mobilitat, dins i fora del sistema d'R+D+I de Catalunya, a l'efecte d'afavorir vinculacions externes a l'agent d'origen i l'intercanvi de persones i coneixements.

d) L'enfortiment i la millora de les condicions de treball del personal investigador.

e) La cooperació amb els diferents agents del sistema d'R+D+I de Catalunya per garantir la disponibilitat d'un teixit investigador potent i idoni, amb un alt grau de formació i qualificació, com a base de competitivitat científica, i garantia del relleu generacional.

f) L'adopció d'accions per garantir un desenvolupament professional del personal investigador respectuós amb la maternitat, la paternitat, la criança i la conciliació de la vida personal, familiar i professional.

2. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en el seu respectiu àmbit de competència, han de garantir la formació científica i tècnica permanent del personal investigador; i també la formació permanent del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, i han de facilitar-ne la mobilitat i el desenvolupament professional.

3. Els altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya previstos a l'article 5 s'han d'inspirar en aquestes polítiques, d'acord amb el seu marc legal.

4. El Govern ha de promoure un sistema educatiu i un entorn professional que doti, fomenti i maximitzi les competències científiques, per disposar de talent tractor i de continuïtat en el lideratge, i a aquest efecte ha d'impulsar la col·laboració entre les universitats i els centres educatius.

Article 17

Criteris d'actuació

1. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en el marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica, i amb relació a les seves polítiques relatives al personal al servei de la ciència, han d'actuar d'acord amb els criteris següents:

a) Facilitar al personal investigador l'accés a les infraestructures i als mitjans de què disposin, que siguin necessaris per al desenvolupament de la recerca, i treballar per aconseguir-ho, si és el cas, mitjançant la subscripció dels corresponents acords, aliances i convenis, amb altres institucions o agents del sistema d'R+D+I de Catalunya per a la compartició d'infraestructures i mitjans. Cal procurar, a més, un aprofitament òptim dels recursos econòmics i un accés adequat al màxim nombre de personal investigador possible. Quan comporti l'accés a dades s'atendrà la normativa aplicable en matèria de protecció de dades personals.

El desenvolupament de l'activitat de recerca en l'àmbit dels centres i serveis sanitaris ha de garantir la dignitat i els drets dels pacients, el consentiment lliure i informat, la protecció de la seva intimitat i l'autonomia en la presa de decisions, així com el tractament de les dades de salut, de conformitat amb la normativa sanitària i altra normativa aplicable. També ha de garantir les consideracions ètiques en el tractament dels éssers humans i els animals en la pràctica investigadora. Així mateix, ha de vetllar per la incorporació de la perspectiva de gènere en els protocols de treball, en els dissenys de recerca i en les enquestes, i promoure i posar en valor les investigacions sobre patologies que afecten principalment les dones.

b) Garantir uns procediments de selecció i contractació de personal investigador oberts i internacionalment comparables, que facilitin i potenciïn la generació, atracció i retenció de talent, d'acord amb el seu marc legal d'aplicació.

c) Potenciar la mobilitat del personal investigador, dins i fora del sistema d'R+D+I de Catalunya i entre sector públic i privat, i la seva capacitat de transferència de tecnologia que ha de ser un dels elements a identificar i reconèixer en la seva valoració i avaluació professional.

d) Vetllar per la perspectiva de la igualtat de gènere en la direcció i el lideratge i en la pràctica de la recerca, i també en la dimensió dels seus continguts; així com el respecte a la diversitat des de totes les vessants.

e) Valorar la perspectiva de la inclusió social en tots els àmbits d'aplicació de les seves polítiques de personal.

f) Vetllar per la transparència i l'absència de conflictes d'interès i per disposar de protocols o procediments que en permetin la identificació i resolució, així com vetllar per la implementació efectiva dels protocols contra l'assetjament.

2. Els altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya no inclosos a l'apartat 1 s'han d'inspirar en aquests criteris, d'acord amb el seu marc legal.

3. Aquest article és aplicable al personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, en el marc legal que sigui aplicable a la tipologia i naturalesa jurídica de l'agent i d'acord amb les seves polítiques pròpies.

4. La direcció i/o l'edició, quan s'identifiquen amb responsabilitat científica de revistes, l'organització de congressos, l'avaluació de projectes i la participació en comissions internacionals, es consideren part del desenvolupament professional del personal investigador. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de facilitar que el personal investigador dugui a terme aquestes activitats, que són consubstancials a l'activitat científica, d'acord amb les pràctiques habituals internacionals.

Article 18 Selecció

1. Els criteris i procediments de selecció del personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, s'han de fonamentar en el mèrit i la capacitat científica, i han de ser eficients, públics, transparents i internacionalment comparables segons estàndards europeus (EURAXESS i HRS4R).

2. Correspon a cada agent aprovar els criteris i el procediment de selecció del seu personal investigador, dins del marc legal que sigui aplicable en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica, d'acord amb els principis rectors que regeixen l'accés a un lloc de treball públic, previstos a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i a l'article 16.2 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació. Han de ser públics, transparents, àgils, i amb una avaluació imparcial, professional i independent d'alt nivell. També es poden valorar, de manera complementària, en funció del perfil de l'oferta, altres capacitats i activitats, com ara la transferència, ajust a polítiques d'accés obert, integritat, participació a comitès o lideratge, entre d'altres.

Article 19 Mobilitat

1. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de promoure i facilitar la mobilitat del seu personal investigador amb altres agents del mateix sistema o externs, en els termes previstos en aquesta Llei; en la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació; en la legislació en matèria d'universitats i en la normativa dictada en el seu desenvolupament.

2. El personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya es pot adscriure, en els termes previstos en aquesta Llei i en les condicions acordades per l'òrgan de govern competent de l'agent respectiu, a altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya per a la direcció de centres de recerca, instal·lacions científiques, infraestructures, parcs científics i tecnològics, i programes i projectes científics i tecnològics, així com per activitat de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, relacionat amb la recerca que du a terme.

3. L'adscripció del personal investigador s'articula mitjançant conveni entre els respectius agents i no implica alteració en la relació jurídica del personal, que es considera, a tots els efectes, personal de l'agent de recerca d'origen, d'acord amb la normativa laboral aplicable. El personal adscrit està subjecte al règim de funcionament intern de l'agent de recerca al qual està adscrit.

Article 20 Col·laboració, assistència, administració i suport tècnic en R+D+I

1. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya poden disposar de personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i de personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, en el marc legal aplicable al respectiu agent en funció de la seva tipologia i naturalesa jurídica.

2. El personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, han de disposar d'una formació sòlida i de l'experiència que l'habiliti per desenvolupar funcions que requereixen una capacitat específica en l'àmbit de la tecnologia aplicada o de l'administració, segons correspongui, i per adoptar decisions estratègiques, analitzar-les i dur-les a terme, entre d'altres, per contribuir al disseny i la creació de productes i serveis innovadors i inclusius, com són els recursos mediambientals i d'eficiència energètica, i el disseny universal, entre d'altres; així com a la presa de decisions que millorin la gestió dels agents en què treballen.

3. El personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, contribueixen al disseny i la creació

de productes i serveis innovadors, com són els recursos mediambientals i d'eficiència energètica, entre d'altres.

4. El personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, han de tenir accés a les infraestructures, espais i equipaments necessaris per al desenvolupament de les seves funcions.

5. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives al personal investigador han de tenir en compte el personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, amb les especificitats que corresponguin segons les funcions que tenen atribuïdes.

6. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de promoure la mobilitat del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, per al millor desenvolupament de les seves tasques, han de garantir la formació específica adequada d'aquest personal i han de facilitar-ne el desenvolupament professional.

Article 21

Col·laboradors científics

El personal investigador dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya es pot adscriure temporalment, mitjançant conveni, previ informe del departament competent en matèria de funció pública, a l'Administració de la Generalitat o als seus òrgans, organismes i entitats dependents o vinculades, amb funcions de planificació, suport o finançament de la recerca, per col·laborar en tasques d'elaboració, direcció, gestió, seguiment, foment i avaluació dels plans i programes en R+D+I.

Títol 4

Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya

Capítol 1

Universitats

Secció 1

Disposicions generals

Article 22

Missió en l'àmbit de la recerca

1. Les universitats en exercici de les seves missions de docència, recerca, transferència de coneixement, responsabilitat social i impacte en la societat, assolixen una funció destacada en l'avenç i consolidació de la societat del coneixement.

2. Les universitats són institucions essencials per al progrés científic i tecnològic de Catalunya, i constitueixen una base investigadora clau en tots els àmbits del coneixement.

3. Les universitats han d'impulsar el talent i el coneixement, garantir la formació investigadora d'alt nivell, i consolidar, tant en cadascuna d'elles com en el seu conjunt, un teixit investigador potent i actiu.

4. Les universitats tenen, en exclusiva, la missió de la formació doctoral, inici i base de l'activitat investigadora, per al desenvolupament de la qual en els diversos àmbits de coneixement requereixen la participació d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

5. Les universitats públiques han de comptar amb el suport i la col·laboració dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat.

Article 23

Marc legal i estructural

1. Les universitats desenvolupen la recerca dirigida a la generació de coneixement, a la recerca aplicada i a la transmissió del coneixement, d'acord amb la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats; la Llei d'universitats de Catalunya; la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació; aquesta Llei, els seus estatuts o normes d'organització i funcionament, i la resta de normativa aplicable.

2. Els departaments universitaris creats en els diferents camps d'especialització científica constitueixen estructures bàsiques d'ordenació de la recerca universitària en tots els àmbits del coneixement. Els instituts de recerca, les escoles de doctorat, les instal·lacions científiques, els serveis científicotècnics i altres estructures destinades a la recerca que siguin creades per llei o per la universitat en exercici de la seva autonomia, també són considerats estructures essencials de la recerca universitària.

3. Les universitats públiques han de garantir, en l'àmbit de llur autonomia, que les estructures acadèmiques i administratives destinades a la recerca, així com la governança d'aquestes estructures, siguin les adequades per propiciar l'acompliment d'aquesta missió.

4. El departament competent en matèria de recerca i universitats ha de promoure, d'acord amb les universitats, l'avaluació de la recerca universitària i, en la mesura de les disponibilitats pressupostàries i vinculat amb les avaluacions positives, ha d'aplicar millores en el seu finançament, a través de plans, programes i convocatòries específiques a les quals es puguin acollir.

5. El departament competent en matèria de recerca i universitats i les universitats públiques han d'aprovar i executar polítiques de racionalització, eficiència, qualitat, i compartició de talent, infraestructures, espais i equipaments en R+D+I, en el conjunt del sistema universitari.

6. La normativa en matèria d'universitats de la competència de la Generalitat ha de tenir en consideració les especificitats pròpies de l'àmbit de la recerca universitària i, si escau, adoptar les mesures necessàries per facilitar-ne el seu desenvolupament, optimització i sostenibilitat, així com l'acompliment dels seus objectius.

Secció 2

El personal amb funcions en R+D+I

Article 24

Personal acadèmic de recerca

1. El personal acadèmic de recerca, que, d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, està integrat pel personal docent i investigador i pel personal investigador amb títol de doctor, es considera, a l'efecte d'aquesta Llei, personal investigador.

2. El personal investigador que desenvolupa recerca a la universitat pública o als seus centres i instituts ha de comptar amb els instruments necessaris per a l'exercici de la seva activitat i tenir accés a les infraestructures, espais i equipament, sens perjudici del tipus de vincle estatutari o contractual de què disposi, o del tipus de règim de vinculació que tingui amb la universitat.

3. Les universitats públiques, d'acord amb la seva autonomia, poden reconèixer mèrits individuals vinculats a la contribució del personal acadèmic de recerca a la transferència del coneixement i la innovació; i poden establir, juntament amb el departament competent en matèria de recerca i universitats, programes d'incentius vinculats a aquests mèrits, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Article 25

Personal investigador en formació

1. Els i les estudiants de doctorat es consideren, d'acord amb la Llei d'universitats de Catalunya, personal investigador en formació; i en la seva activitat formativa han de comptar amb el suport i la tutela d'investigadors reconeguts.

2. El departament competent en matèria de recerca i universitats i les universitats han d'impulsar estratègies i programes que garanteixin l'existència d'una base sòlida de personal investigador en formació, amb una preparació acadèmica i pràctica d'alt nivell, que els permeti finalitzar el doctorat amb oportunitats nacionals i internacionals d'ocupabilitat i desenvolupament professional, i també en empreses.

3. L'activitat investigadora que es du a terme en el marc de la formació doctoral constitueix un dels components fonamentals en la investigació bàsica del país. El departament competent en matèria de recerca i universitats i les universitats han de promoure l'increment en qualitat i impacte de les tesis doctorals, afavorir la mobilitat nacional i internacional del talent, i la realització de tesis en l'àmbit de les empreses, i de les administracions públiques, com a agents actius del sistema d'R+D+I.

4. Les universitats han de garantir que la formació doctoral incorpori el desenvolupament de les competències transversals recollides als descriptors de Dublín per a aquest nivell formatiu.

Article 26

Adscripció de personal docent i investigador

1. El personal docent i investigador, funcionari i contractat de les universitats públiques que, mitjançant un conveni d'adscripció, desenvolupi tasques de director o directora d'un centre CERCA, de la ICREA, d'altres centres de recerca, d'instal·lacions científiques, d'infraestructures i parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, així com tasques de recerca científica i tècnica, desenvolupament tecnològic, transmissió, intercanvi i difusió del coneixement, en un altre agent de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, pot percebre, mentre desenvolupa aquesta activitat, una compensació, d'acord amb l'article 72 de la Llei d'universitats de Catalunya, que ha de ser abonada per la universitat i acordada en el marc del conveni d'adscripció que subscrigui amb l'agent respectiu, que ha de compensar la universitat. L'activitat del personal docent i investigador adscrit es considera una activitat de recerca desenvolupada en el marc del règim de dedicació que tingui atribuït a la universitat pública, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi en el conveni d'adscripció.

2. La percepció d'aquest complement requereix ~~l'avaluació prèvia positiva establerta a l'article 72 de la Llei d'universitats de Catalunya, llevat que es desenvolupin funcions de direcció, les quals, atès el grau d'expertesa requerit, es consideren equivalents a una activitat d'alt nivell i s'entenen avaluades positivament, considerant l'exigència de l'avaluació que han superat per accedir a aquestes funcions.~~

Article 27

Personal tecnòleg, tècnic i d'administració en R+D+I

1. Les universitats públiques, d'acord amb la seva autonomia, poden disposar de personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i de personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, que treballi pel coneixement en qualsevol dels seus àmbits, desenvolupant tasques pròpies i específiques, integrat en els equips de recerca o desenvolupant funcions en els diferents serveis i estructures de la universitat, com són els serveis científicotècnics, els centres d'innovació i les unitats o oficines de serveis de recerca i transferència del coneixement. El personal amb funcions de transferència i innovació també es considera personal de suport en R+D+I.

2. El foment competitiu amb càrrec als pressupostos de la Generalitat en R+D+I ha de considerar, en els termes i amb l'abast que cadascuna de les convocatòries determini, els equips o les activitats que incloguin personal tècnic de suport a la recerca.

3. El departament competent en matèria de recerca i universitats i les universitats públiques han de treballar, en el seu àmbit respectiu de competència, perquè el sistema universitari de Catalunya disposi d'una comunitat universitària amb personal d'administració i personal tècnic de suport a la recerca altament qualificat, que contribueixin professionalment a la qualitat universitària i al coneixement, incloent-hi perfils associats a la transferència, la innovació, la responsabilitat social corporativa i l'acompliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU.

4. Les universitats públiques han d'impulsar la mobilitat i la cooperació interuniversitària del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I; i han de treballar per a la formació, captació i retenció de talent en aquest àmbit, incloent-hi els perfils associats, per garantir el dret al desenvolupament i la promoció professional adequada.

5. Les universitats públiques, d'acord amb la seva autonomia, poden reconèixer els mèrits individuals vinculats a la contribució del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, a la millora de la recerca en qualsevol àmbit, i a la transferència del coneixement i innovació; i poden establir, juntament amb el departament competent en matèria de recerca i universitats, programes d'incentius vinculats a aquests mèrits, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Secció 3

Règim econòmic i pressupostari en R+D+I de les universitats públiques

Article 28

Pressupost

L'elaboració, aprovació i execució dels pressupostos de les universitats públiques i d'altres actuacions amb afectació sobre despeses i ingressos, i sens perjudici dels

compromisos de caràcter plurianual, s'han d'efectuar d'acord amb els principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera legalment establerts.

Article 29

Fons universitaris

1. Les universitats públiques poden crear un fons propi, d'acord amb la normativa aplicable, basant-se en la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercuteixin en l'obtenció de romanents de tresoreria. Aquest fons estarà destinat a millorar els seus ingressos per al finançament, prioritàriament, de projectes estratègics en l'àmbit de la recerca. La universitat que finalitzi l'exercici pressupostari amb romanent genèric no finalista podrà destinar al seu fons propi fins a un màxim del 2% del pressupost d'ingressos. Aquest romanent no comporta minoracions pressupostàries per part de l'Administració de la Generalitat. En el supòsit que la universitat en l'ús dels romanents de tresoreria genèrics no afectats, pugui incórrer en desequilibri no financer en termes de normativa d'estabilitat pressupostària, haurà de prendre les mesures per corregir-lo.
2. Els ingressos obtinguts com a resultat de donacions i altres figures legals que comportin beneficis econòmics a la universitat, o com a conseqüència de mecenatge, es poden incorporar al fons, sempre que la seva finalitat sigui genèrica o adient als objectius del fons.
3. La universitat ha de gestionar el fons i els beneficis que generi de manera transparent, i d'acord amb el principi d'eficiència en l'assignació dels recursos i d'avaluació posterior.
4. Els rendiments que, si és el cas, produeixi el fons s'hauran d'incorporar a la partida d'ingressos del pressupost de la universitat.
5. Aquest article també és aplicable a les universitats privades la titularitat de les quals correspongui a una entitat del sector públic de la Generalitat.

Article 30

Pla d'inversions universitàries

Els plans d'inversions universitàries que s'aprovin pel Govern han d'incloure un capítol específic de finançament de les infraestructures de recerca, que inclogui els conceptes de nova adquisició, de reposició, d'amortització i de manteniment.

Article 31

Polítiques públiques de la Generalitat

1. Els instruments de planificació i finançament han de servir per impulsar i donar suport a la recerca universitària, per atreure fons procedents de mecenatge i altres recursos externs, i per fomentar la participació del personal investigador en accions de finançament competitiu públic i privat.
2. El departament competent en matèria de recerca i universitats ha de donar suport a les universitats públiques i potenciar-ne l'especialització, a l'efecte que cada universitat pugui avançar en la seva consolidació en els àmbits en què pugui assolir un major impacte global, i en la societat catalana.
3. Les universitats privades, reconegudes per llei del Parlament de Catalunya, són part del sistema universitari de Catalunya i contribueixen al seu progrés i consolidació; i

poden participar en les convocatòries de finançament competitiu de la recerca, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb les condicions i els requisits de cada convocatòria, atès l'interès general de la recerca que efectuen.

Secció 4

Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència

Article 32

Objecte i característiques generals

1. L'estratègia universitària en recerca d'excel·lència s'efectua per qualsevol dels mitjans de què disposen l'Administració de la Generalitat i les universitats. De manera específica es du a terme mitjançant el Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència, que té per objectiu reconèixer, promoure i consolidar la recerca d'excel·lència a les universitats, en qualsevol àmbit científic, i fomentar la generació de coneixement d'impacte, la seva transferència i la seva valorització.

2. El Pla reconeix l'esforç, la implicació i la voluntat institucional de la universitat per potenciar significativament la internacionalització i la qualitat de la recerca que efectuen els departaments, els instituts de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca, així com la seva interconnexió i col·laboració científica interna i externa, al més gran abast.

3. El Pla ha de suposar un impuls per als projectes estratègics en recerca i per a les polítiques científiques de la universitat que fomentin la participació, promoguin la mobilitat del personal docent i investigador, i la formació d'equips pluridisciplinaris o interdisciplinaris.

4. Les característiques específiques del Pla es determinen per acord de govern, a proposta del departament competent en matèria de recerca i universitats, d'acord amb les universitats públiques.

5. Els departaments, instituts de recerca propis i els centres adscrits amb activitat de recerca, poden participar en el Pla mitjançant la universitat, i poden rebre una credencial acreditativa de la seva activitat excel·lent en recerca.

6. La participació en el Pla es pot fer extensiva a altres unitats de recerca, sense personalitat jurídica pròpia, reconegudes o aprovades per l'òrgan de govern competent de la universitat, que reuneixin les condicions determinades en el Pla i en els termes que s'hi estableixin.

7. El Pla ofereix a la universitat i als seus departaments, als instituts de recerca propis i als centres adscrits amb activitat de recerca, les opcions següents:

a) Sotmetre la seva activitat científica a una valoració/avaluació externa que comporti, en cas de ser positiva, l'obtenció d'una credencial.

b) Accedir als ajuts competitiu que, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i els requisits de la convocatòria, ofereixi el Pla, mitjançant l'AGAUR.

Article 33

Avaluació externa

1. AQU Catalunya aprova, convoca, ~~organitza i gestiona els processos~~ de valoració/avaluació externa per a l'obtenció de la credencial dels departaments, instituts de recerca propis o centres adscrits amb activitat de recerca, que participin en el Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència, així com els de la seva renovació.

2. AQU Catalunya ha d'aprovar uns indicadors objectius, coneguts, mesurables i internacionalment homologables per a la valoració/avaluació dels departaments, tot incorporant la perspectiva de gènere. En la valoració/avaluació d'instituts de recerca propis i de centres adscrits amb activitat de recerca, ha de seguir els paràmetres habituals en avaluacions de centres de característiques similars a escala internacional. La valoració/avaluació d'AQU Catalunya pot correspondre a la Comissió d'Avaluació de la Recerca o qualsevol altra comissió creada per AQU d'acord amb el seu marc legal.

3. AQU Catalunya atorga les credencials del Pla per un període de cinc anys, renovable per iguals períodes de temps, prèvia superació d'una valoració/avaluació positiva per a la seva renovació.

Article 34

La credencial de departament excel·lent en recerca

L'atorgament de la credencial de departament excel·lent en recerca comporta, per part de la universitat i del seu departament, garantir que la recerca impacti qualitativament sobre la docència i el compromís de treballar per a la millora de l'activitat docent en tots els àmbits, i reforçar l'impacte de la recerca sobre la transferència i la innovació, seguint els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU i la normativa vigent en matèria d'igualtat de gènere.

Article 35

La credencial d'institut propi excel·lent en recerca

1. L'atorgament de la credencial d'institut propi excel·lent en recerca comporta, per part de la universitat i l'institut, treballar per a l'assoliment dels compromisos següents:

- a) Promoure i facilitar la mobilitat, l'intercanvi i la col·laboració científica.
- b) Col·laborar amb els departaments excel·lents en recerca, mitjançant polítiques pròpies.
- c) Col·laborar amb els departaments que aspiren a l'obtenció de la credencial de departament excel·lent en recerca o a la seva renovació, durant tot el procés.

2. L'institut de recerca, per obtenir la credencial d'institut propi excel·lent en recerca, ha de disposar d'un comitè científic d'avaluació externa.

Article 36

La credencial de centre adscrit excel·lent en recerca

L'atorgament de la credencial de centre adscrit excel·lent en recerca comporta, per part de la universitat i del centre adscrit, treballar per a l'assoliment dels compromisos següents:

- a) Promoure i facilitar la mobilitat, l'intercanvi i la col·laboració científica.

- b) Donar suport als departaments excel·lents en recerca, mitjançant polítiques pròpies.
- c) Donar suport als departaments que aspiren a l'obtenció de la credencial de departament excel·lent en recerca o a la seva renovació, durant tot el procés.

Article 37

Finançament de les universitats públiques

1. La universitat pública amb departaments, instituts propis o centres adscrits amb activitat de recerca, que hagin obtingut una credencial, pot disposar de finançament complementari d'acord amb l'article 118.1.b) de la Llei d'universitats de Catalunya, mitjançant contracte programa per un període de cinc anys, en el marc dels objectius per a la intensificació de la recerca i la transferència dels seus resultats, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

2. El contracte programa ha d'incorporar ajuts estructurals destinats a serveis científicotècnics i altres estructures comunes o que puguin ajudar a enfortir la política científica de la universitat. També pot incorporar finançament per a la contractació de personal investigador, d'acord amb la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació, i la Llei d'universitats de Catalunya.

Capítol 2

Els Centres de Recerca de Catalunya (CERCA)

Secció 1

Disposicions generals

Article 38

Sistema CERCA

Els centres CERCA i la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA) integren el sistema CERCA.

Article 39

Els centres CERCA

1. Els centres CERCA, centres de recerca de Catalunya, són entitats amb personalitat jurídica pròpia, sense ànim de lucre, i amb seu a Catalunya, que tenen com a objecte principal la recerca d'excel·lència.
2. Els centres CERCA constitueixen un referent propi i específic de Catalunya en matèria de recerca. La Generalitat exerceix, en relació amb aquests centres, les seves polítiques pròpies en recerca.
3. Els centres CERCA han de ser creats o participats, de manera majoritària o minoritària, per l'Administració de la Generalitat i, si escau, juntament amb una o més universitats, o amb altres entitats públiques o privades.

Article 40

Objectiu i finalitat

1. Els centres CERCA tenen com a objectiu desenvolupar recerca en la frontera del coneixement, orientada a la generació de nou saber i a l'impacte científic, tecnològic, econòmic i social.

2. Els centres CERCA han de dur a terme una activitat científica d'un nivell d'impacte, comparable sempre, a escala mundial, amb els centres d'excel·lència que els són referència.

Article 41

Organització

1. Els centres CERCA s'organitzen d'acord amb el seu règim d'autonomia, establert a l'article 44 de la manera següent:

a) Una planificació d'activitats i un pla estratègic, amb supervisió posterior de l'activitat científica i de l'activitat econòmica i financera, subjecta al principi de transparència i al retiment de comptes.

b) Una governança eficaç que inclou una direcció a càrrec d'un investigador o investigadora, com a màxima autoritat científica, amb les facultats que li atorgui l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat, d'acord amb els estatuts de cada centre. Disposen d'una persona qualificada professionalment que du a terme tasques gerencials i administratives, i les funcions executives que l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat i la direcció li atorguin, d'acord amb els estatuts de cada centre.

c) Una gestió flexible i eficient, basada en l'autoexigència i la qualitat, i mesurable en estàndards internacionals.

d) Un sistema de selecció i contractació de personal basat en l'estratègia pròpia de cada centre, amb l'objectiu de captar i retenir talent adaptat a cada entitat i que ha de tendir a configurar un nucli investigador bàsic estable i de competitivitat internacional.

e) Un assessorament i una avaluació científica periòdica de l'activitat investigadora del centre, d'acord amb els estàndards d'excel·lència en la recerca, efectuada per un comitè o un consell científic extern del centre, independent i de nivell adequat al centre.

2. Els centres CERCA desenvolupen les seves activitats principalment a Catalunya, sens perjudici de la seva projecció internacional.

3. Els centres CERCA han d'atendre els criteris de dimensionament o massa crítica d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca. També s'han de considerar els criteris de singularitat i territorialitat.

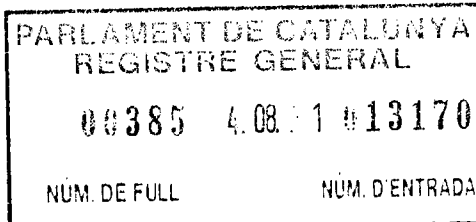
Article 42

Direcció

1. La direcció dels centres CERCA correspon a un investigador o investigadora de reconeguda solvència científica, amb credencials internacionals i amb capacitat de lideratge.

2. La captació del director o directora s'efectua mitjançant convocatòria oberta a la presentació de candidatures internacionals, d'acord amb els criteris basats en el mèrit científic, i altres mèrits complementaris que reforcin la seva capacitat de lideratge científic, i el procediment que aprovi l'òrgan col·legiat de govern del centre. La selecció correspon a un comitè en el qual hi ha d'haver participació del consell científic extern del centre.

Article 43

Règim jurídic

1. Els centres CERCA es regeixen, en l'àmbit de competència de la Generalitat, per aquesta Llei, per la normativa dictada en el seu desenvolupament, per la normativa aplicable a la figura jurídica adoptada per cada entitat, sempre que no contradigui el règim d'autonomia i de garanties d'aquesta Llei, i pels seus estatuts.
2. El règim jurídic dels centres CERCA que estableix aquesta Llei té caràcter especial i prevalent, i és vigent llevat que es derogui expressament.
3. El Govern ha de vetllar perquè la normativa que s'aprovi tingui en consideració les especificitats pròpies de l'àmbit de la recerca i, si escau, adopti les mesures necessàries per facilitar-ne el desenvolupament i l'acompliment dels seus objectius.
4. L'Administració de la Generalitat ha d'actuar d'acord amb el principi de garantia de l'autonomia dels centres CERCA, com a eix vertebrador del règim que els és aplicable, atesa la singularitat i no homologació de l'activitat científica. Aquest principi comporta que l'Administració de la Generalitat vetlli perquè, en el seu àmbit de competència, no els siguin aplicables règims jurídics, requisits, procediments, condicions o restriccions, que suposin una minoració de la seva autonomia, o que comportin l'impacte de càrregues administratives que no siguin estrictament necessàries per al millor exercici de les seves activitats. Aquest principi actua en correlació amb els principis d'eficiència i retiment de comptes.

Article 44

Règim d'autonomia

1. Els centres CERCA gaudeixen de plena autonomia en el desenvolupament de llurs activitats fundacionals o estatutàries. El règim d'autonomia inclou, en tot cas:
 - a) La determinació de l'estructura i l'organització.
 - b) La plena capacitat de gestió.
 - c) L'elaboració, aprovació i gestió dels pressupostos i l'administració del patrimoni.
 - d) La política de recursos humans, que inclou la selecció, la contractació, el règim retributiu, l'autorització de les compatibilitats del personal, i també les condicions en què han de desenvolupar llurs activitats.
 - e) La selecció i contractació del director o directora per part de l'òrgan de govern col·legiat de l'entitat.
 - f) El règim d'imputació dels resultats de la recerca i de la transmissió de coneixement.
 - g) La constitució d'un consell científic assessor extern, format per científics i científiques de referència mundial, en cada àmbit del saber a què s'adscrigui un centre.
 - h) El règim de participació del personal investigador i, si escau, del personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i del personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, en els beneficis que s'obtinguin dels resultats de la recerca, prèvia comprovació del tipus de retorn que correspongui a la inversió pública que hagi fet l'entitat a què pertany. La remuneració no pot tenir en cap cas naturalesa retributiva o salarial.

i) L'aprovació dels criteris i procediments per donar compliment a la normativa en matèria de transparència.

j) El règim de funcionament intern.

k) Qualsevol altra funció que sigui necessària per garantir l'acompliment de llurs finalitats i la consecució de llurs objectius.

2. Per al compliment de llurs finalitats, els centres CERCA gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius que estableix llur pla estratègic, que pot vehicular-se, quan així es consideri a través d'un contracte programa formalitzat amb el departament competent en matèria de recerca i universitats i, si és el cas, amb qualsevol altre departament representat a la CIRI. L'Administració de la Generalitat ha d'oferir als centres CERCA instruments que facilitin una gestió integral i eficient.

3. La supervisió i el control sobre l'activitat econòmica, financera i de gestió dels centres CERCA, només es pot portar a terme un cop aquesta activitat ha estat desenvolupada, pel sistema d'auditoria externa, amb caràcter anual, d'acord amb la normativa vigent, sens perjudici de la regulació específica del seu tipus de personificació jurídica i d'acord amb allò establert a l'article 54 d'aquesta llei per als centres CERCA del sector públic de la Generalitat.

4. Els òrgans de govern dels centres CERCA, en exercici de llur autonomia, disposen de plena capacitat en la presa de decisions, de conformitat amb llur document fundacional, els estatuts de cada entitat i llur règim de funcionament intern; i poden efectuar delegacions i apoderaments d'acord amb la normativa aplicable.

5. Els centres CERCA han de complir el seu règim d'autonomia, que no es pot limitar o condicionar en llur document fundacional, estatuts o règim de funcionament intern. Les entitats que creïn o participin en els centres CERCA no podran condicionar ni limitar el règim d'autonomia que els reconeix aquesta llei i que és garantia d'eficiència i competitivitat.

6. La coordinació dels centres CERCA es du a terme pel departament competent en matèria de recerca i universitats, i es pot articular mitjançant la I-CERCA, amb la col·laboració dels departaments de l'Administració de la Generalitat que financen R+D+I, integrats al patronat d'aquesta fundació. La informació que, d'acord amb la normativa vigent, els hagi de ser requerida per l'Administració de la Generalitat, ho serà mitjançant el departament competent en matèria de recerca i universitats, llevat que la normativa contempli que el requeriment d'informació s'efectuï directament als centres. En aquests casos, per garantir la millor coordinació, en serà informat també el departament competent en matèria de recerca i universitats.

Article 45

Òrgan de govern col·legiat

1. L'Administració de la Generalitat participa, com a membre de ple dret, en el màxim òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA.

2. La representació i substitució dels membres vocals públics per raó del càrrec que ocupen correspon a la persona que expressament es designi per a aquesta funció per l'òrgan competent.

3. Els departaments de l'Administració de la Generalitat que participin en els centres CERCA han de donar suport a l'activitat de recerca i de transferència del coneixement que efectuïn, i contribuir al sosteniment estructural de l'entitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries. En qualsevol cas, s'ha d'assegurar la participació dels departaments amb competències en les matèries que es considerin més rellevants per a cada centre.

Article 46

Recursos humans

1. Els centres CERCA gaudeixen de plena autonomia i capacitat per a l'establiment de les seves pròpies polítiques de recursos humans.

2. Les decisions estratègiques i les relatives a la selecció i contractació de recursos humans s'adopten per l'òrgan de govern col·legiat del centre, amb plena autonomia.

3. L'òrgan de govern col·legiat, en la determinació del règim retributiu aplicable del centre, pot aprovar un sistema objectiu d'avaluació periòdica de l'activitat del seu personal en els àmbits de recerca, desenvolupament tecnològic, direcció, gestió i transferència de coneixement. L'avaluació positiva pot comportar l'assignació d'un complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg. L'assoliment de nous períodes d'avaluació positiva pot comportar l'increment del complement d'avaluació de l'activitat o concepte retributiu anàleg.

4. L'òrgan de govern col·legiat del centre pot aprovar les previsions de contractes d'investigador laboral fix, de personal tècnic de suport a la recerca fix, i de suport i d'administració fix, amb assignació pressupostària, que s'hagin de proveir per promoció professional. En els processos de promoció professional s'avaluen la qualitat i rellevància de l'activitat duta a terme, els seus resultats i, si escau, l'aplicació i impacte d'aquests resultats.

Article 47

Recursos econòmics

1. Els centres CERCA es poden finançar amb qualsevol dels recursos admesos en dret, provinents de finançament públic o privat.

2. Els centres CERCA poden rebre finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, mitjançant transferència, contracte programa pluriennal, o bé mitjançant convocatòries públiques competitives, que poden incloure finançament estructural. Les transferències de l'Administració de la Generalitat als centres CERCA no requereixen conveni.

Secció 2

Centres CERCA del sector públic de la Generalitat

Article 48

Règim específic i excepcions

1. A l'efecte que els centres CERCA que formen part del sector públic de la Generalitat gaudeixen de l'autonomia que tenen legalment reconeguda, i d'agilitat i eficiència en la gestió, els són d'aplicació les mesures que es preveuen en aquesta secció.

2. La normativa i els acords del Govern aplicables al conjunt del sector públic de la Generalitat han d'establir les regulacions específiques i les exempcions necessàries,

per facilitar el ple exercici de les activitats dels centres CERCA, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.

3. El règim d'autonomia de gestió, supervisió i control dels centres CERCA ha de permetre un control dels recursos públics aplicats en termes legals, d'eficiència, d'eficàcia i d'ètica pública; i s'ha d'inspirar en termes d'analogia, sens perjudici de les seves especificitats, en els aplicables a les universitats públiques, com a paràmetre d'interpretació quan escaigui.

4. La modificació dels estatuts dels centres CERCA que hagin adoptat la figura jurídica de fundació requereix l'autorització del Govern només quan impliqui un canvi de percentatge de la participació de la Generalitat en el Patronat. Els estatuts modificats s'han de posar en coneixement del departament competent en matèria de recerca i universitats, dels altres departaments vinculats al centre, i del Protectorat de Fundacions.

Article 49

Despeses de personal i pressupost

1. Les normes sobre despeses de personal, les restriccions a la contractació i les mesures relatives a recursos humans restrictives o limitatives del seu règim d'autonomia que es destinin específicament al conjunt del sector públic de la Generalitat no els són aplicables, sens perjudici de la normativa bàsica estatal.

2. Gaudeixen d'autonomia econòmica i financera, d'acord amb llurs disponibilitats pressupostàries i els objectius establerts en llur pla estratègic i, quan escaigui, en el contracte programa que se'n derivi.

3. Gaudeixen d'autonomia per a l'adopció de les decisions relatives a la destinació del saldo del compte de resultats de l'exercici pressupostari, del romanent dels exercicis anteriors i de les disponibilitats líquides de tresoreria.

4. L'excés o el benefici derivat de les transferències de l'Administració de la Generalitat o de les entitats del seu sector públic als centres CERCA no ha de ser minorat de les transferències corrents establertes en el pressupost de la Generalitat de Catalunya o de les seves entitats per a l'exercici següent. El superàvit o els beneficis generats pel centre s'han de destinar al seu objecte i finalitat.

5. Els centres CERCA, constituïts sota la figura jurídica de fundació, que consoliden llur pressupost amb el pressupost de la Generalitat i que estan inscrits al Registre del sector públic de la Generalitat, als efectes de l'acreditació de llur capacitat financera, quan els sigui requerida en la participació en les accions de foment europees del Programa marc de recerca i innovació, són considerats integrats dintre del sector públic de la Generalitat.

Article 50

Patrimoni i contractació

1. Els acords de l'òrgan col·legiat de govern dels centres CERCA, relatius a la creació o participació en altres centres o organismes, també a l'estranger, i a l'adquisició onerosa o gratuïta, o a l'alienació de títols representatius de capital social, o també a la disminució o ampliació de capital en les societats mercantils i en les empreses que explotin tecnologia o coneixement, generat pels centres CERCA o de la seva propietat, no requereixen autorització del Govern. S'han de posar en coneixement dels departaments competents en matèria d'economia, mitjançant la Direcció General del

Patrimoni de la Generalitat de Catalunya, i de recerca i universitats, i quan comportin obligacions econòmiques amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya requereixen la conformitat del departament competent en matèria d'economia.

En el supòsit d'alienacions, el preu mínim s'ha de fixar d'acord amb els mètodes de valoració comunament acceptats i, amb caràcter general, l'alienació dels títols s'ha de fer mitjançant subhasta o concurs en el marc d'un procediment sotmès als principis de publicitat i concurrència. No obstant això, l'òrgan col·legiat de govern del centre pot acordar l'alienació directa, total o parcial, de manera motivada, quan es doni algun dels casos previstos en l'article 35.6 de l'Estatut de l'empresa pública catalana i, específicament en R+D+I, atesa la seva singularitat, de manera motivada, amb l'autorització del Govern de la Generalitat a proposta de la persona titular del departament competent en matèria de patrimoni, també quan l'alienació sigui parcial amb la finalitat d'incorporar un soci que coadjuvi a l'acompliment de l'objecte social de la societat que exploti tecnologia o coneixement generat pel centre CERCA, o de la seva propietat.

2. Els contractes celebrats pels centres CERCA, sempre i quan l'objecte dels quals estigui comprès en l'àmbit d'aplicació de la normativa en matèria de contractes del sector públic, es regiran pel que disposa dita normativa, en la mesura que els sigui aplicable, en funció de si el centre contractant, com a poder adjudicador, té la consideració d'administració pública o no. En qualsevol cas, la contractació pública per part dels centres CERCA es regeix pels principis generals de la contractació pública recollits per la legislació vigent aplicable en matèria de contractes del sector públic.

3. La contractació d'estudis o dictàmens, o de qualsevol altra prestació, no requereix autorització o aprovació per part del Govern de la Generalitat, ni aplicació dels protocols d'actuació, directius o instruccions que s'aprovin en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic, sens perjudici de l'aplicació de la normativa de transparència.

4. La reserva de percentatges mínims de contractes o l'establiment de qualsevol altre instrument per fomentar determinats objectius estratègics de la contractació pública, com poden ser els de caràcter social o ambiental, seran d'aplicació d'acord amb l'estratègia de cada centre i, en tot cas, en el marc de les estratègies globals en matèria de contractació pública que defineixi i aprovi el Govern de la Generalitat de Catalunya.

5. Els actes d'adquisició, alienació, gravamen, així com qualsevol acte de disposició dels béns i drets que conformen el patrimoni material o immaterial dels centres CERCA, no han de ser objecte d'aprovació o autorització del Govern, ni requereixen cap informe preceptiu de l'Administració de la Generalitat, llevat que la normativa patrimonial ho estableixi de forma expressa. Les referències que la normativa patrimonial fa al Govern de la Generalitat s'entenen fetes a l'òrgan col·legiat de govern de l'entitat.

6. En cas que la dissolució d'un centre CERCA comporti la cessió global d'actius i passius, aquesta cessió s'ha d'efectuar preferentment a un altre centre CERCA del sector públic o a una altra entitat del sector públic amb finalitats d'R+D+I. Pel cas de les fundacions, en cas de dissolució amb realització de béns, el patrimoni romanent s'ha d'adjudicar, preferentment, a les entitats esmentades.

7. Els centres CERCA poden crear un fons propi, d'acord amb la normativa aplicable, destinat a millorar els seus ingressos i finançament, basant-se en la seva capacitat de generar mesures eficients i positives que repercutixin en l'obtenció de romanents de

tresoreria. En el supòsit que els centres CERCA en l'ús dels romanents de tresoreria genèrics no afectats, puguin incórrer en desequilibri no financer en termes de normativa d'estabilitat pressupostària, hauran de prendre les mesures per corregir-lo.

8. L'Administració de la Generalitat ha de facilitar i donar suport als centres CERCA en les diferents operacions d'ordre patrimonial que s'hagin de dur a terme, a l'efecte de garantir la màxima efectivitat i eficiència, sempre en benefici de l'R+D+I i d'acord amb les finalitats d'aquesta llei.

Article 51

Transparència i governança digital

1. L'òrgan de govern col·legiat del centre ha de garantir la transparència, el bon govern de l'entitat i l'absència de conflicte d'interessos. El règim d'autonomia de gestió específic de què gaudeixen, sens perjudici del retiment de comptes posterior, ha de comportar una gestió gerencial professional i uns resultats traduïbles en eficàcia i eficiència en el conjunt d'activitats que es desenvolupen al centre.

2. El model de governança de l'administració digital, de la gestió de dades i dels serveis digitals aplicables al sector públic de la Generalitat, no s'aplica directament als centres CERCA. La I-CERCA, conjuntament amb els departaments competents en matèria d'universitats i recerca i de polítiques digitals, en exercici de la seva funció coordinadora, ha de vetllar perquè els centres CERCA s'aproximin a aquest model, en tot allò que sigui compatible amb el seu règim d'autonomia.

Article 52

Personal investigador amb funcions de direcció

1. Els directors o directores dels centres CERCA i de la ICREA, i el seu personal investigador amb funcions de direcció d'equips humans, instal·lacions i infraestructures, parcs científics i tecnològics, i de programes i projectes científics i tecnològics, no tenen la consideració d'alts càrrecs als efectes de la Llei 13/2005, de 27 de desembre, del règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs al servei de la Generalitat, i se'ls aplica la Llei 21/1987, de 26 de novembre, d'incompatibilitats, del personal al servei de l'Administració de la Generalitat, amb les adaptacions que en matèria d'incompatibilitats del personal investigador s'estableixen a la Llei 53/1984, de 26 de desembre, incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, i a la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació.

2. Es determina que existeixen raons d'especial interès per al servei, per tal que les persones que ocupen el càrrec de director o directora dels centres CERCA i de director o directora de la ICREA puguin superar els límits que estableix la normativa d'incompatibilitats en el desenvolupament d'una segona activitat docent, investigadora, o de direcció científica a la universitat.

Article 53

Impuls i participació en societats mercantils de base tecnològica i científica

1. Els centres CERCA i el personal investigador que hi desenvolupa les seves funcions, previ acord del seu òrgan col·legiat de govern, poden crear o participar en el capital de les societats mercantils que tinguin per objecte social:

a) La recerca, el desenvolupament i la innovació.

b) La realització de proves de concepte.

c) L'explotació de patents d'invenció i, en general, ~~la cessió i l'explotació dels drets de~~ propietat industrial i intel·lectual.

d) L'ús i aprofitament industrial o comercial de les innovacions i dels resultats obtinguts i desenvolupats per les entitats.

e) La prestació de serveis tècnics desenvolupats per les entitats.

f) Qualsevol altres, en l'àmbit de les finalitats i objectius que la institució autoritzi.

2. Els centres CERCA i el seu personal investigador poden crear, d'acord amb l'article 50.1 i en els termes acordats per l'òrgan col·legiat de govern, i tenint en compte les especificitats en matèria d'incompatibilitats previstes per a aquest personal a la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació, empreses que explotin tecnologia o coneixement, generats pel propi centre o de la seva propietat, o participar en el capital societari. El seu personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, també poden tenir participació en aquestes empreses, de manera excepcional, sempre que hagi estat explícitament autoritzat i raonat per l'òrgan de govern corresponent i que no s'incorri en conflicte d'interessos.

3. El règim de protecció dels resultats de la recerca desenvolupada pel personal investigador en les empreses en les quals participin és el que es deriva de la seva relació laboral amb el centre CERCA, tret que s'acordi el contrari.

Article 54

Supervisió i control

1. Els centres CERCA, sens perjudici de llur règim d'autonomia, resten sotmesos a l'auditoria, supervisió i control de la Intervenció General de la Generalitat i de la Sindicatura de Comptes de Catalunya, i han de facilitar l'exercici de les funcions pròpies d'aquestes institucions.

2. Els representants de l'Administració de la Generalitat en l'òrgan de govern col·legiat dels centres CERCA han d'obtenir, en l'exercici del dret de vot, l'autorització prèvia del Govern, per mitjà del conseller o consellera competent en matèria d'universitats i recerca, en els supòsits següents:

a) Per a la formalització d'operacions d'endeutament o d'aval per un import superior al 50% dels fons patrimonials o dels recursos propis del centre o que sobrepassin la participació de l'Administració de la Generalitat. Per a imports inferiors cal l'autorització del departament competent en matèria d'economia.

b) Per a l'alienació, el gravamen o qualsevol altre acte de disposició dels béns i drets aportats per l'Administració de la Generalitat, per a la dotació inicial del centre o per a una aportació posterior.

3. Els centres CERCA han de trametre a la Intervenció General i a la Sindicatura de Comptes, la liquidació auditada del pressupost anterior i la resta de documentació que constitueixen els comptes anuals de les entitats o fons patrimonial equivalent de les quals el centre té participació majoritària.

Article 55

Extensió de les mesures

El Govern, a proposta del departament competent en matèria de recerca i universitats o de la CIRI, pot acordar fer extensives totes o algunes de les mesures de suport i simplificació administrativa que s'estableixen en aquesta secció per als centres CERCA del sector públic a altres entitats del sector públic de la Generalitat en l'àmbit de l'R+D+I o que hi donin suport, sempre i quan siguin assimilables i compleixin els requisits de qualitat establerts.

Secció 3

Reconeixement com a centre CERCA

Article 56

Reconeixement

1. Els centres d'R+D+I, amb activitat de recerca d'excel·lència, amb seu a Catalunya, poden obtenir el seu reconeixement com a centre CERCA, d'acord amb el departament competent en matèria de recerca i universitats, sempre que reuneixin els requisits següents:

a) Complir les regles específiques i els requisits exigits als centres CERCA.

b) Superar un procés d'avaluació científica externa i independent a l'efecte de conèixer el seu potencial d'excel·lència i d'impacte internacional, un cop hagi estat acreditat el compliment dels requisits previstos a la lletra a). Per poder ser reconegut com a CERCA, l'avaluació ha de considerar que el centre ha assolit un nivell excel·lent en la seva activitat científica.

c) Complir els criteris de dimensionament o massa crítica que, d'acord amb els estàndards del seu àmbit de recerca, determini el departament competent en matèria de recerca i universitats.

2. El reconeixement com a centre CERCA s'obté, prèvia comprovació dels requisits, mitjançant resolució de la persona titular del departament competent en matèria de recerca i universitats i amb el suport de la CIRI, quan se li requereixi.

3. L'avaluació científica externa ha de seguir els paràmetres que s'empren en l'avaluació de centres de recerca de característiques similars en el seu àmbit a escala internacional, i s'articula per la I-CERCA com entitat coordinadora de les avaluacions, a instància del departament competent en matèria de recerca i universitats, i amb el seu suport, així com, quan escaigui, el de la resta de departaments representats a la CIRI.

4. Per obtenir el reconeixement com a centre CERCA cal disposar d'un finançament estructural garantit, amb càrrec a algun dels departaments de l'Administració de la Generalitat, en el marc de les disponibilitats pressupostàries.

Article 57

Identificació com a centre CERCA

1. Els centres de recerca de Catalunya han d'afegir a la seva denominació l'acrònim CERCA. Aquesta identificació queda reservada exclusivament per als centres que gaudeixen d'aquest reconeixement.

2. La identificació CERCA no és exclouent d'altres acrònims que, si és el cas, els centres CERCA puguin emprar, com a conseqüència d'agrupacions en què participin, per al millor exercici de les seves funcions, competitivitat i visibilitat internacional.

Article 58

Manteniment o pèrdua de la condició de centre CERCA

1. Per mantenir el reconeixement com a centre CERCA, els centres s'han de sotmetre a una avaluació científica externa de llur activitat, amb la periodicitat que determini el departament competent en matèria de recerca i universitats, d'acord amb la I-CERCA.

2. L'avaluació científica ha de seguir els paràmetres habituals en l'avaluació de centres de recerca de característiques similars en el seu àmbit a escala internacional, i s'articula pel departament competent en matèria de recerca i universitats, mitjançant la Fundació I-CERCA.

3. Un cop superada l'avaluació periòdica positiva al més alt nivell que l'escala d'avaluació emprada permeti, el centre accedeix a un pla de recursos dedicats al finançament estructural que l'Administració de la Generalitat, mitjançant la Fundació I-CERCA, posi a la seva disposició, en la mesura de les disponibilitats pressupostàries.

4. La condició de centre CERCA es perd, prèvia audiència al centre, quan deixi de complir les regles específiques i els requisits exigits en el seu reconeixement, o en el cas d'obtenir un resultat negatiu en la seva avaluació científica.

Secció 4

La Fundació I-CERCA

Article 59

Objecte

La Fundació I-CERCA té per objecte el suport als centres CERCA i treballa per llur projecció corporativa, institucional i científica; i contribueix a la implementació de les polítiques de la Generalitat adreçades als centres de recerca i a altres estructures en R+D+I.

Article 60

Règim jurídic

1. El règim específic i les excepcions previstes a la secció 2 d'aquest capítol, llevat de l'article 52, relatiu al personal investigador amb funcions de direcció, són aplicables a la I-CERCA, als efectes de garantir un règim jurídic equiparable que faciliti les seves relacions amb els centres, i que contribueixi a l'eficiència en l'acompliment del seu objecte i finalitats.

2. El personal investigador dels centres CERCA i de les universitats poden col·laborar amb la I-CERCA, en el desenvolupament de les funcions que té assignades, en les tasques d'avaluació i en els projectes o programes que duguï a terme.

Capítol 3

La Fundació ICREA

Article 61

Definició

La fundació Institució Catalana de Recerca i Estudis Avançats (ICREA) és una estructura de recerca promoguda i participada per l'Administració de la Generalitat que té per objectiu principal contribuir a la captació i retenció de talent internacional, mitjançant un procés de selecció, basat exclusivament en el mèrit científic, i d'acord amb els criteris i procediment aprovats per la Institució; així com contribuir significativament a l'excel·lència en recerca.

Article 62

Règim jurídic

1. El règim jurídic dels centres CERCA és aplicable a la ICREA, que disposa del mateix grau d'autonomia, així com del mateix règim específic, i de les excepcions que estableix, per als centres CERCA del sector públic de la Generalitat, la secció 2 d'aquest capítol.

2. No poden aplicar-se a la ICREA mesures restrictives o limitatives de la seva autonomia, ni cap altra mesura que no sigui aplicable als centres CERCA del sector públic.

3. Els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora a les universitats públiques i a la resta d'agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni d'adscripció, d'acord amb l'article 19.3. Els investigadors i investigadores ICREA que, de forma complementària a l'activitat de recerca que desenvolupen a la universitat o en un altre agent d'adscripció, exerceixin en la mateixa universitat o agent d'adscripció funcions docents, de director o directora, de direcció d'equips humans, d'instal·lacions, i de programes i projectes científics i tecnològics, poden percebre, mentre durin aquestes responsabilitats addicionals, una compensació econòmica, d'acord amb la política retributiva de l'entitat d'adscripció. La compensació econòmica s'ha de finançar per l'entitat d'adscripció i s'abona a l'investigador directament per ICREA, o excepcionalment per l'entitat, en els termes que s'acordi en el conveni. Aquestes responsabilitats addicionals es consideren una activitat efectuada en el marc del règim de dedicació que l'investigador té atribuït a ICREA, sens perjudici del règim d'imputació dels resultats de la recerca que s'acordi entre les parts.

4. Els investigadors i investigadores ICREA poden desenvolupar la seva activitat investigadora en altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant un conveni de col·laboració científica, d'acord amb aquesta Llei i la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació.

Capítol 4

Hospitals universitaris, altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat

Article 63

Recerca

1. Els hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat, són agents neuràlgics dins del sistema d'R+D+I de Catalunya, per la seva gran capacitat de generació de coneixement d'excel·lència i per l'important nivell de translació d'aquest coneixement en benefici de la salut i el benestar de les persones.

A l'efecte d'aquesta llei es consideren altres hospitals intensius en R+D+I de Catalunya, els hospitals del sistema de salut de Catalunya que, tot i no ser universitaris, tenen activitats de col·laboració en R+D+I amb altres agents del sistema de salut de Catalunya.

2. Els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat són entitats vertebradores de la recerca, de manera coordinada amb els hospitals, i actuen com agents gestors i potenciadors de la recerca.

3. Son part destacada de la missió dels hospitals, atès el seu alt valor social i de millora de la qualitat de vida de les persones i els seus efectes econòmics, el coneixement sobre els determinants ambientals i socials, els fonaments biològics de la patologia humana, la recerca en malalties d'alta prevalença i malalties minoritàries, la recerca clínica, epidemiològica, en salut pública i el desenvolupament de noves teràpies i vacunes, considerant en tot moment l'abordatge de les diferències de gènere i sexe, i d'altres línies d'investigació recollides en els plans estratègics de recerca i innovació en salut vigents en cada moment, així com el desenvolupament de solucions tecnològiques preventives, diagnòstiques i de tractament vinculades a la promoció de la salut, la prevenció de malalties i la implementació de la medicina personalitzada. La recerca en l'àmbit sanitari requereix l'activitat assistencial dels professionals sanitaris.

4. Els concerts formalitzats entre les universitats i les entitats vinculades amb les institucions sanitàries, estableixen les bases per garantir l'activitat docent i de recerca de manera coordinada, eficient i transparent, d'acord amb la normativa aplicable al règim de concerts.

5. Les institucions concertades, en el seu marc jurídic aplicable, han de potenciar, en la mesura possible i adequada a la seva naturalesa, les activitats de recerca i transferència de coneixement al sistema sanitari, a la vegada que afavoreixen el desenvolupament i la consolidació de departaments universitaris i serveis assistencials en àrees de coneixement de l'àmbit de la salut, i garanteixen la coordinació entre les diferents entitats implicades.

6. Els hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya formen, juntament amb les universitats, els professionals de la salut en les competències, habilitats i actituds necessàries per a l'exercici de la seva professió; desenvolupen majoritàriament la recerca bàsica i aplicada en l'àmbit de les ciències de la salut; impulsen l'entorn socioeconòmic vinculat, i atrauen capital privat i mecenatge al sistema d'R+D+I. La formació doctoral en l'àmbit de la salut requereix la coordinació i aportació cabdal dels seus hospitals.

7. La destacable recerca en salut efectuada pels hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat es complementa i reforça amb la que efectuen els hospitals associats a les universitats, altres centres hospitalaris, equips d'atenció primària, centres sociosanitaris, centres de salut mental integrats al sistema de salut de Catalunya, i altres institucions que desenvolupen activitat en l'àmbit de la recerca en salut.

8. Les aliances en l'àmbit de la recerca en salut, com l'Aliança IRISCAT (Instituts de Recerca i Innovació en Salut de Catalunya), són agrupacions estratègiques i espais de cooperació que potencien exponencialment l'impacte de la recerca efectuada pels seus agents integrats.

Article 64

Polítiques públiques de recerca en salut.

1. L'Administració de la Generalitat ha de mantenir i reforçar les polítiques d'impuls del talent i d'incorporació de personal investigador, tècnic i gestor als hospitals universitaris, als altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i als instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat i entitats vinculades. De manera conjunta, cal desenvolupar una gestió adequada dels professionals sanitaris i altres recursos humans amb dedicació a la recerca que en maximitzi la capacitat científica i tècnica i faciliti la formació, la mobilitat i la intensificació en R+D+I.

2. Els hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat han de dur a terme una planificació estratègica dels recursos humans dedicats a activitats d'R+D+I de què disposen, amb la finalitat de garantir la major participació possible dels professionals i la generació d'un impacte màxim sobre l'acció investigadora.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat relatives als recursos humans dedicats a la recerca dels hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat, han d'incloure, dins del marc legal aplicable, la tutorització, l'avaluació continuada, la formació contínua per competències, els reconeixements, els incentius i la supervisió orientada a la millora, entre d'altres.

4. L'Administració de la Generalitat, els hospitals universitaris, els altres hospitals intensius en R+D+I del sistema de salut de Catalunya i els instituts de recerca i innovació en salut del sector públic de la Generalitat han de facilitar la mobilitat del personal investigador, tècnic i gestor per afavorir el desenvolupament de la seva activitat en altres agents de recerca o de suport a la recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, i la cooperació professional amb altres àmbits de coneixement, en el marc legal aplicable. De la mateixa manera han d'impulsar i aplicar polítiques específiques d'enfortiment institucional, de coneixement d'excel·lència, de suport a infraestructures científiques i tècniques i de foment i impuls de la innovació en salut, mitjançant els instruments corresponents, així com d'incorporació de la perspectiva de gènere en la recerca en salut.

5. Aquest article també és aplicable, en els termes que determini el departament competent en matèria de salut, als hospitals i altres centres de salut integrats al sistema de salut de Catalunya que desenvolupen activitat en l'àmbit de la recerca en salut.

Capítol 5

Infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat

Article 65

Infraestructures científiques singulars

1. Les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat són grans instal·lacions, recursos, equipaments i serveis altament especialitzats i únics en el seu gènere, que s'ofereixen a la comunitat científica per dur a terme recerca i desenvolupament d'avantguarda i màxima qualitat científica, en àmbits singulars que requereixen un important finançament d'inversió, manteniment i operativitat.

2. El caràcter excepcional, en el seu àmbit específic, de les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat, així com les importants inversions públiques que s'hi destinen, comporta que siguin considerades estructures obertes i posades a disposició de la comunitat científica i de les empreses innovadores, en el seu més gran abast, d'acord amb el règim propi de funcionament de cada infraestructura.

3. El departament competent en matèria de recerca i universitats, amb la participació efectiva de la resta de departaments presents a la CIRI, ha de potenciar l'explotació i coordinació òptima de les diferents infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat, i treballar, juntament amb les pròpies infraestructures, perquè en el seu àmbit singular de recerca contribueixin notablement a l'impuls, consolidació i innovació de la indústria i al creixement de l'activitat econòmica.

4. L'Administració de la Generalitat ha de promoure la cooperació i la coordinació entre totes les infraestructures de recerca situades a Catalunya, sens perjudici de llur titularitat, en especial les incorporades al Mapa d'Infraestructures científicotècniques singulars, així com ha de fomentar la col·laboració amb infraestructures de recerca internacionals i la participació en xarxes d'infraestructures i en els organismes internacionals vinculats, per tal d'optimitzar el seu funcionament i posar a l'abast dels investigadors i investigadores del país, de l'àmbit públic i privat, tots els recursos necessaris per garantir la màxima competitivitat a escala internacional.

5. L'Administració de la Generalitat, mitjançant els departaments competents en matèria de recerca i universitats i d'innovació ha de promoure la compartició, la cooperació i la coordinació dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb altres agents d'R+D+I ubicats a Catalunya, de manera especialment integradora amb els centres del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i els Centres d'Investigació Biomèdica en Xarxa (CIBER), entre altres, així com també amb els agents internacionals, impulsant la recerca interdisciplinària, la participació en xarxes i plataformes europees i internacionals i l'atracció de centres de referència internacionals en R+D+I que aportin competitivitat al sistema d'R+D+I de Catalunya, mitjançant l'establiment d'aliances estratègiques i altres formes de partenariat i col·laboració que es puguin establir.

Article 66

Polítiques públiques de la Generalitat

1. El Govern ha de prioritzar les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat en els àmbits de recerca necessaris per a la comunitat científica i que comportin internacionalment un avantatge estratègic o competitiu per a Catalunya.

2. El Govern, en la definició estratègica i la planificació de les infraestructures científicotècniques singulars del sector públic de la Generalitat, ha de garantir que puguin desenvolupar tot el seu potencial i actuar com a motor dinamitzador de la recerca; així com fomentar la interdisciplinarietat necessària per a la recerca de frontera i la valorització socioeconòmica de les seves activitats.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat han de facilitar l'accés del personal investigador dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, a grans infraestructures científicotècniques singulars de fora de Catalunya, i fomentar la col·laboració i participació del personal investigador, tècnic de suport a la recerca i gestor de la recerca.

4. Les polítiques públiques de la Generalitat han de prioritzar la incorporació de les e-infraestructures en els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat; l'accés a bases de dades sofisticades; i el desenvolupament de portals, plataformes i xarxes virtuals de recerca col·laborativa avançada i oberta a tots els àmbits i sectors.

Títol 5

Altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 67

Parcs científics i tecnològics

1. Els parcs científics i tecnològics són instal·lacions i organitzacions vinculades a un espai físic i al seu entorn territorial, amb l'objectiu de promoure i facilitar la recerca, la innovació i la competitivitat de les entitats que hi treballen, fent ús de les seves instal·lacions o de la seva organització.

2. Els parcs científics i tecnològics han de treballar, amb visió a mitjà i llarg termini, per generar coneixement juntament amb les universitats, els centres de recerca i altres entitats públiques i privades, incorporades o associades, per potenciar el seu entorn d'influència territorial i social, en tots els àmbits.

3. Els parcs científics i tecnològics han de proporcionar espais de qualitat orientats a l'aplicació del coneixement; i potenciar la capacitat tractora de centres tecnològics, empreses, estructures de valorització i incubadores especialitzades.

Article 68

Consorti de Serveis Universitaris de Catalunya (CSUC)

1. El CSUC és un agent del sistema d'R+D+I de Catalunya que treballa fonamentalment per compartir i mancomunar serveis de les entitats consorciades, i que persegueix millorar l'eficàcia, l'eficiència i la sostenibilitat del sistema universitari i de recerca, d'acord amb els seus estatuts.

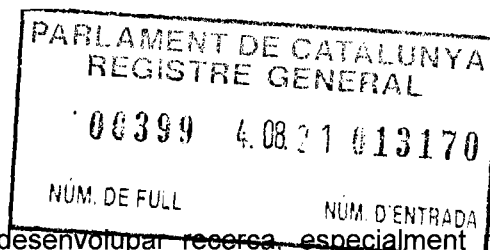
2. La normativa pròpia del sector públic de la Generalitat sobre despeses de personal, que es destini específicament al conjunt del seu sector públic, ha de facilitar al CSUC l'assoliment dels seus objectius amb eficàcia i eficiència, simplificant en la mesura possible els procediments.

Article 69

Serveis científicotècnics i altres infraestructures de suport i de cooperació entre agents

1. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya poden constituir agrupacions entre ells o amb altres agents de fora del sistema, amb els objectius de cooperació, compartició i potenciació que acordin. L'entitat resultant de l'agrupació es considera agent integrat en el sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Els observatoris científics, els biobancs, les col·leccions científiques de referència, els estabularis, els museus i arxius que desenvolupen recerca, els portals i les plataformes, les biblioteques de referència científica, els centres d'estudis i de recerca territorials o locals, i qualssevol altres instal·lacions que puguin ser susceptibles d'assimilar-s'hi, desenvolupen una important funció de suport i potenciació de la recerca i de la seva difusió, i són considerats agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

3. Els serveis científicotècnics poden desenvolupar recerca, ~~especialment~~ recerca tecnològica i de processos d'administració i innovació i, a aquest efecte, poden comptar amb personal investigador i personal tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, d'acord amb el règim aplicable a l'agent respectiu. L'activitat de foment de l'Administració de la Generalitat ha de considerar la recerca efectuada per aquests serveis, en els termes que escaiguin.

Article 70

Centres tecnològics

1. Els centres tecnològics i les seves agrupacions són estructures generadores i proveïdores de tecnologia innovadora i diferencial per donar resposta a les necessitats de les empreses i altres entitats públiques i privades, i potenciar la seva competitivitat.

2. Els centres tecnològics treballen al servei dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, especialment universitats, centres i instituts de recerca. Els centres tecnològics també poden desenvolupar funcions d'intermediació entre les empreses i altres entitats públiques i privades i els agents generadors de coneixement.

3. Els centres tecnològics han de desenvolupar, juntament amb altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, una funció destacada com a impulsors del teixit econòmic innovador en sectors estratègics per a Catalunya, i com a promotors d'aliances amb els principals agents d'innovació nacionals i internacionals.

4. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, col·laboren amb els centres tecnològics per potenciar el valor de la recerca, el coneixement, la transferència, la valorització, la internacionalització i l'accés a fonts de finançament públic i privat.

5. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, treballen juntament amb els centres tecnològics i les empreses per potenciar el valor de la recerca, per optimitzar les accions de transferència del coneixement i per incrementar l'accés a fonts de finançament públic i privat vinculat a donar resposta a les necessitats del mercat i de la societat.

6. L'Administració de la Generalitat dona suport als centres tecnològics del sistema d'R+D+I de Catalunya, en el marc de les seves polítiques públiques. Els centres tecnològics que rebin fons amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya han de superar un procés d'avaluació externa independent.

Article 71

Empreses intensives en R+D+I situades a Catalunya

1. Les empreses innovadores són agents impulsors del sistema d'R+D+I de Catalunya, com a país de base industrial, dinàmic, emprenedor i inclusiu, especialment en les estratègies públiques de competitivitat i creixement econòmic.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar la transferència de coneixement i la incorporació al sector empresarial dels resultats de la recerca i de les tecnologies i eines d'innovació, mitjançant la millora dels mecanismes de comercialització de tecnologia dels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, l'establiment de programes de valorització dels resultats de la recerca, i l'impuls de la cultura emprenedora i la creació d'empreses intensives en R+D+I.

3. L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'indústria i la participació de la resta de departaments que desenvolupen polítiques en recerca i innovació, ha de donar suport a les activitats d'R+D+I de les empreses, i fomentar la cooperació públic-privada en els diferents àmbits de coneixement, per tal de donar resposta als reptes i necessitats plantejades pel teixit productiu i per la societat en general.

Títol 6

Les agències de suport i finançament del sistema d'R+D+I de Catalunya

Article 72

Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR)

1. L'AGAUR és una agència de finançament dels programes i les línies de foment de la recerca que li siguin encomanats per l'Administració de la Generalitat o altres entitats públiques, mitjançant contracte programa o encàrrecs específics; i desenvolupa la seva activitat d'acord amb la Llei 7/2001, de 31 de maig, els seus estatuts, la normativa en matèria de subvencions i la resta de normativa aplicable.

2. L'AGAUR gestiona el finançament de fons públics destinats a la recerca d'acord amb els principis d'avaluació, eficiència, qualitat, publicitat, transparència i objectivitat; garanteix el retiment de comptes; facilita el seguiment de les actuacions; i racionalitza la gestió, amb reducció de les càrregues administratives.

3. El foment de la recerca que es gestiona per l'AGAUR ha de tenir en compte el marc de les directrius, plans i programes europeus; i contribuir a conformar l'espai europeu de recerca, d'acord amb els principis següents:

a) Els procediments han d'evitar l'excés de regulació i han de ser transparents i entenedors.

b) L'avaluació ha de ser de caràcter estrictament científic i d'acord amb estàndards europeus d'avaluació de la recerca.

c) L'actuació de l'AGAUR s'ha de regir per criteris d'eficiència, simplificació, agilitat, ètica, sostenibilitat, perspectiva de gènere, així com per criteris socials i mediambientals, d'impacte de l'activitat desenvolupada i d'obtenció de resultats.

4. Les subvencions derivades de les accions de foment en l'àmbit de la recerca, amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, han de ser compatibles amb el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Un cop concedides, no poden ser reduïdes parcialment o totalment per aquesta causa.

5. Les convocatòries per al finançament de la recerca i la innovació han de facilitar, sempre que sigui possible, el cofinançament amb aportacions o altres tipus de participacions per part de persones físiques o jurídiques privades, que a la vegada els comportin beneficis relacionats amb aquestes aportacions, com pot ser, entre d'altres, disposar d'un retorn sobre els resultats i la participació en *royalties*, en els termes que cada convocatòria determini, d'acord amb la normativa aplicable i amb el que, a partir d'aquesta, les parts puguin convenir.

Article 73

Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ)

L'Agència per a la Competitivitat de l'Empresa (ACCIÓ) va ser creada com a organisme executor de les polítiques del Govern en els àmbits de la innovació, la transferència tecnològica, la internacionalització, el foment i la captació d'inversions, i el millorament continuat de la productivitat de l'empresa. ACCIÓ dona suport en el disseny i l'execució de les polítiques d'innovació en qualsevol àmbit de l'empresa i en qualsevol sector. ACCIÓ es considera l'agència d'innovació empresarial del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Article 74

Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS)

L'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS) és una entitat estratègica de la Generalitat en l'àmbit de la salut que va ser creada amb l'objectiu de generar coneixement rellevant per contribuir a la millora de la qualitat, seguretat i sostenibilitat del sistema de salut de Catalunya; per facilitar la presa de decisions a la ciutadania, professionals i gestors de l'àmbit de la salut, i als òrgans responsables de la planificació en salut; així com facilitar la implicació dels professionals sanitaris en el sistema, i la seva corresponsabilitat en la consecució de les finalitats comunes i la qualitat de l'atenció. Desenvolupa tasques d'avaluació i de finançament de la recerca en l'àmbit de les seves funcions.

Títol 7

Promoció i transmissió dels resultats de la recerca

Article 75

Transferència i transmissió del coneixement

1. La transmissió activa del coneixement a la societat, a través de les activitats científiques i del seu desenvolupament, és una important funció d'interès social per part dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, amb l'objectiu de contribuir a la competitivitat del sector econòmic, empresarial, social i cultural; a l'acompliment dels objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU, locals, nacionals i globals; a la millora del sector públic; al respecte als drets humans i a l'increment de la qualitat de vida.

2. Els departaments competents en matèria d'universitats i recerca, salut, serveis socials, empresa, polítiques digitals, administració pública, economia, patrimoni cultural i històric, i la resta de departaments que per raó de matèria contribueixen a la recerca i la innovació, juntament amb les universitats i els altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, han d'impulsar la transferència del coneixement com a element imprescindible i indissociable de l'activitat investigadora, i han de promoure la col·laboració amb els sectors socials, econòmics i empresarials, als efectes de facilitar la transmissió eficient de coneixement a les empreses, a les institucions i a la societat en general.

3. Les polítiques públiques de la Generalitat han de fomentar un sistema de transferència de tecnologia i de transmissió del coneixement altament professionalitzat i proactiu, de proximitat i especialitzat, amb massa crítica suficient per traslladar de manera eficient els resultats de la recerca a la societat.

4. L'Administració de la Generalitat, els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de contribuir al treball de creació i innovació conjuntes entre el personal investigador i els emprenedors i emprenedores; i cooperar per integrar esforços i coneixements, promovent contactes, facilitant informació i, quan escaigui, mitjançant l'impuls d'espais de trobades i de plataformes obertes de compartició de

coneixements i necessitats, que tinguin en compte les característiques específiques del territori i contribueixin a l'especialització intel·ligent, la consolidació, l'impuls i la sostenibilitat de la indústria catalana de manera descentralitzada. La transferència i innovació que impulsi i fomenti l'Administració de la Generalitat també ha de ser efectiva en l'economia de les comarques amb municipis petits, en despoblació o d'alta muntanya.

5. L'Administració de la Generalitat, i els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han d'actuar de manera activa i amb visió de valor, en la gestió de la propietat industrial i intel·lectual, en totes les formes i variants, i en les diferents etapes d'aquesta gestió.

6. La contractació per portar a terme els treballs de recerca o de caràcter tècnic previstos a l'article 79.2 d), ha d'atendre el principi de compensació. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de ser compensats, com a mínim, pels costos, directes i indirectes, que siguin atribuïbles a cada contracte. El principi de compensació s'ha de promoure en els supòsits de col·laboració i titularitat compartida dels resultats, en els termes que acordin les parts en el marc del règim jurídic aplicable als convenis de col·laboració científica.

Article 76

Models de transferència, transmissió i intercanvi de coneixement

1. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar, juntament amb els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, un model propi de gestió de la innovació i la transferència, i models específics adaptats a les característiques dels diferents agents.

2. El model sistèmic ha de posar en valor les diferents estructures de transferència i innovació existents, i potenciar la compartició i agregació tant de les mateixes estructures com del personal especialitzat en patents, gestors de contractes i experts en declaració d'invençions. El model d'innovació i transferència propi del sistema d'R+D+I de Catalunya ha de disposar dels recursos i mitjans suficients amb un finançament estructural, en el marc de les disponibilitats pressupostàries, i el seu rendiment ha de ser avaluat periòdicament.

3. El model específic dels diferents agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat ha de ser aprovat pel mateix agent, d'acord amb les seves característiques i necessitats, de manera que s'asseguri la proximitat al personal investigador i als grups de recerca. L'Administració de la Generalitat ha d'impulsar i potenciar, amb mesures de foment estratègic, les unitats d'innovació, transferència i valorització, les acceleradores de projectes i la professionalització en totes les etapes de la gestió.

4. Els instruments de transferència, transmissió i intercanvi del coneixement han de ser competitius i transparents, mitjançant procediments àgils i eficients, sense que suposin càrregues administratives innecessàries en la seva sol·licitud i atorgament; i minimitzant l'impacte administratiu en els processos de transferència des del sector públic.

Article 77

Cultura, educació científica i capacitat innovadora

1. L'Administració de la Generalitat, mitjançant els departaments competents en matèria de recerca i universitats i d'educació i, si escau, amb la participació de la resta

de departaments representats a la CIRI, ha de fomentar les vocacions investigadores i emprenedores, promoure la cultura i l'educació científica en tots els seus àmbits, així com la capacitat innovadora en tots els nivells del sistema educatiu i en les activitats de formació, amb l'objectiu, entre d'altres, de corregir amb accions positives la bretxa de gènere, així com vetllar pels col·lectius infrarepresentats com el de persones amb discapacitat; i contribuir a la capacitat i implicació de la ciutadania en la participació activa en aquests àmbits.

2. Els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya han de contribuir, en el marc de la seva competència, a la promoció de la cultura científica, com a part integrant de la seva missió.

3. L'Administració de la Generalitat i les universitats han de potenciar la formació dels estudiants de grau en la gestió de la recerca i la innovació, i de manera més intensiva, en els estudis de postgrau, en col·laboració, quan escaigui, amb la resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

4. L'Administració de la Generalitat i les universitats, han d'impulsar programes de formació continuada i específica en temes d'innovació i transferència del coneixement, adreçats al personal investigador, tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i al personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I, en col·laboració, quan escaigui, amb la resta d'agents del sistema d'R+D+I de Catalunya.

5. El personal investigador, tecnòleg i tècnic de suport a la recerca i el personal d'administració amb funcions de col·laboració i assistència en R+D+I han de participar en la divulgació i comunicació a la societat dels principals aspectes de la recerca que desenvolupen i del seu impacte, de forma entenedora i accessible.

Article 78

Informació i transmissió del coneixement

1. L'Administració de la Generalitat ha de formular una política pròpia de ciència oberta relativa als agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, que sigui compatible i assimilable a la dels països més avançats, d'acord amb els rànquings internacionals vigents en cada moment, i en tots els àmbits de progrés del coneixement.

2. El departament competent en matèria de recerca i universitats i els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, conjuntament amb els departaments competents en gestió, protecció i difusió de dades de l'Administració de la Generalitat, han de facilitar accions de difusió i, si escau, l'accés obert als usuaris finals, als ciutadans, a les organitzacions que representen, a la societat i a les empreses, dels resultats de la recerca finançada amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya, en les condicions que s'estableixin en les corresponents accions de foment, com a mesura efectiva per millorar el seu impacte econòmic i social.

3. El departament competent en matèria de recerca i universitats, juntament amb la resta de departaments de l'Administració de la Generalitat, amb les universitats públiques i altres agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, han de treballar per millorar:

a) La coordinació en l'adquisició de bibliografia i informació científica, així com la compartició de costos, incrementant l'eficiència i la disminució de costos administratius i eliminant les despeses innecessàries.

b) L'habilitació d'infraestructures i procediments amb la finalitat que el personal investigador pugui disposar la producció de la seva activitat científica i emmagatzemar les dades recollides o produïdes en l'activitat de recerca en repositoris que garanteixin l'accés obert a la informació produïda pel sistema, de manera entenedora i dins del marc legal aplicable, per tal de generar un espai comú de qualitat i valor afegit. De la mateixa manera, aquests repositoris han de permetre que les dades siguin localitzables, accessibles, reproduïbles i interoperables en el marc ètic i de respecte al treball científic aliè, de què s'ha dotat el sistema català d'R+D+I.

c) La publicació de dades de forma normalitzada, seguint protocols d'interoperabilitat i emprant identificadors internacionals.

4. L'Administració de la Generalitat gaudeix, en els termes establerts a les accions de foment amb càrrec als seus pressupostos, i amb ple respecte a la confidencialitat de les dades, del dret d'accedir gratuïtament a la informació dels resultats de la recerca que ha finançat íntegrament, amb la finalitat d'utilitzar-la per a l'elaboració, l'aplicació i el seguiment dels seus programes i polítiques públiques.

5. Els agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, han de proveir l'Administració de la Generalitat, i el propi sistema, de la informació necessària per fer seguiment estadístic i per proposar i desenvolupar polítiques públiques generals i sectorials, i per facilitar-ne el seguiment i, si escau, el manteniment, la modificació o substitució.

6. L'estratègia catalana de ciència oberta ha de considerar i incorporar, en els termes que corresponguin, allò que estableix aquest article.

Article 79

Aplicació del dret privat a determinats contractes

1. Els contractes formalitzats pels agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, relatius a la promoció, gestió i transmissió de resultats de l'activitat d'R+D+I, es regeixen pel dret privat, amb subjecció al principi de llibertat de pactes.

2. Poden ser adjudicats de forma directa els contractes següents:

a) Contractes de societat subscrits per a la constitució o participació en societats.

b) Contractes de col·laboració per a la valorització i transferència de resultats de l'activitat d'R+D+I.

c) Contractes de transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat d'R+D+I en els supòsits següents:

- Quan els drets es transmetin a una administració pública o, en general, a qualsevol persona jurídica de dret públic o privat que pertanyi al sector públic.

- Quan els drets es transmetin a una entitat sense ànim de lucre, declarada d'utilitat pública.

- Quan fos declarat desert el procediment promogut per l'alienació o aquest resultat fallit com a conseqüència de l'incompliment de llurs obligacions per part de l'empresa o

entitat adjudicatària, sempre que no hagués transcorregut més d'un any des de la resolució o acord que declarés la circumstància habilitant.

- Quan la titularitat del dret correspongués a dos o més propietaris i la transmissió s'efectuï a favor d'un o més copropietaris.
- Quan la transmissió s'efectuï a favor de qui ostenta un dret d'adquisició preferent.
- Quan la titularitat del dret correspongui a dos o més propietaris algun dels quals no pertanyi al sector públic i el copropietari o copropietaris privats haguessin formulat una proposta concreta de condicions de la transmissió.
- Quan, per les peculiaritats del dret, la limitació de la demanda, la urgència resultant d'esdeveniments imprevisibles o la singularitat de l'operació, sigui procedent l'adjudicació directa.
- Quan resulti procedent per la naturalesa i les característiques del dret o de la transmissió, segons la normativa vigent, com és el cas de les llicències de ple dret o de les llicències obligatòries.

d) Contractes de prestació de serveis de recerca i assistència tècnica amb entitats públiques i privades, per al desenvolupament de treballs de caràcter científic i tècnic o per al desenvolupament d'ensenyaments d'especialització o activitats específiques de formació. No obstant l'anterior, si l'entitat receptora del servei és una entitat del sector públic subjecte a la normativa de contractes del sector públic, aquesta s'haurà d'ajustar a les prescripcions d'aquesta normativa per a la tramitació i formalització del contracte.

3. La transmissió a tercers de drets sobre els resultats de l'activitat de recerca, bé sigui per a la cessió de la titularitat d'una patent, per a la concessió de llicències d'explotació o per a les transmissions i contractes relatius a la propietat intel·lectual, es regirà pel dret privat, i s'ha d'efectuar mitjançant una contraprestació que es correspongui al seu valor de mercat.

Títol 8

Internacionalització i acció exterior en R+D+I

Article 80

Internacionalització

1. El sistema d'R+D+I de Catalunya s'incardina en l'àmbit comunitari europeu, com a part integrant de l'espai europeu de recerca i coneixement, i també es vincula amb altres organismes i institucions internacionals en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat.

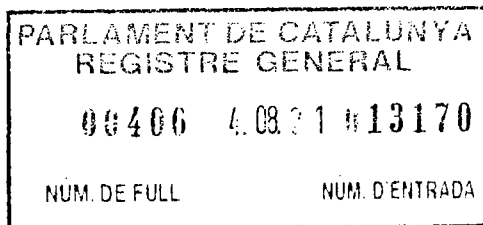
2. La Generalitat, en l'àmbit de la seva competència i en el marc de la governança que estableix el títol 1 de la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació, participa en:

a) La formació de les posicions de l'Estat davant la Unió Europea, especialment davant del Consell de Ministres, en els afers relatius a la competència o als interessos de Catalunya, en els termes que estableixen l'EAC i la legislació en matèria d'R+D+I.

b) La definició de les polítiques en R+D+I de la Unió Europea d'interès a Catalunya.

c) El suport a la participació del personal investigador del sistema d'R+D+I de Catalunya en les associacions i els consells científics internacionals.

3. L'exercici de les funcions regulades en aquest títol s'han de dur a terme de conformitat amb les atribucions que corresponen al departament competent en matèria d'acció exterior de l'Administració de la Generalitat.

Article 81

Comunitat investigadora a l'exterior

1. Es reconeix a la comunitat investigadora a l'exterior, amb vincles amb el sistema d'R+D+I de Catalunya, la seva contribució a l'avenç del coneixement, la difusió, la visibilitat i el reconeixement de la ciència. La comunitat investigadora a l'exterior es considera vinculada al sistema d'R+D+I de Catalunya, als efectes d'aquesta Llei.

2. L'Administració de la Generalitat ha d'establir connexions amb la comunitat investigadora a l'exterior per reforçar els seus vincles amb Catalunya, i promoure la seva col·laboració amb els investigadors i investigadores dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, i amb altres activitats vinculades als plans i programes que es desenvolupin al país.

Article 82

Promoció científica a l'exterior

1. L'Administració de la Generalitat ha de projectar l'acció exterior dels investigadors i investigadores dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat i promocionar els interessos de Catalunya en l'àmbit de competència de la Generalitat i en el marc legal aplicable.

2. L'Administració de la Generalitat i els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, han de treballar per a l'impuls de Catalunya en la compartició i col·laboració científica internacional, i per a la difusió i el reconeixement de la recerca que es desenvolupa prioritàriament des de Catalunya, amb l'objectiu d'ampliar la col·laboració, connexió i projecció internacional del talent, desenvolupar aliances estratègiques amb països i regions capdavanteres i contribuir a la captació de fons internacionals per a la recerca, la valorització i la transferència de coneixements.

Article 83

Programes estratègics de captació de talent investigador internacional

1. L'Administració de la Generalitat ha de reforçar i prioritzar els programes estratègics de caràcter competitiu actius, o impulsar-ne de nous, que tinguin per objectiu la captació, retorn i retenció de talent investigador internacional als agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. Les universitats públiques que impulsen programes propis d'R+D+I amb l'objectiu de captació, retorn i retenció de talent investigador internacional poden disposar de finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, mitjançant contracte programa subjecte a l'avaluació de resultats, en el marc de l'article 118.1.b) de la Llei d'universitats de Catalunya, per a la contractació de personal investigador, d'acord amb les modalitats contractuals de la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació. Aquestes iniciatives universitàries es canalitzen a través dels programes conjunts que es duen a terme entre l'Administració de la Generalitat i les universitats públiques, o mitjançant l'impuls de noves iniciatives o programes, en funció de les disponibilitats pressupostàries.

3. L'impuls de programes propis d'R+D+I amb l'objectiu de captació, retorn i retenció de talent investigador internacional, es pot fer extensiu a d'altres agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, en el marc de llur normativa.

Títol 9

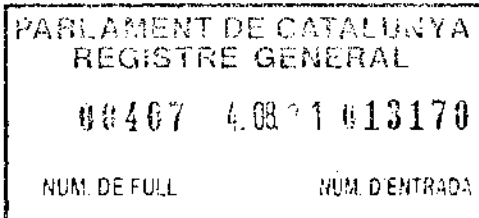
El mecenatge en R+D+I

Capítol 1

Disposicions generals

Article 84

Mecenatge i entitats beneficiàries

1. A l'efecte d'aquesta Llei, s'entén per mecenatge tota contribució privada aportada de forma altruista en benefici de l'R+D+I de Catalunya.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, té la condició de mecenes tota persona física o jurídica, herència jacent, comunitat de béns i altres organitzacions sense personalitat jurídica, que constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, que realitzen aportacions considerades mecenatge.

3. Els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya han de treballar per a l'obtenció de donacions i l'aconseguint de mecenatge de qualsevol tipus i per a qualsevol finalitat en l'àmbit de les seves activitats en R+D+I.

4. Els departaments competents en matèria d'universitats i recerca i en innovació, i la resta de departaments representats a la CIRI, d'acord amb el departament competent en matèria de tributs, i en l'àmbit de competència de la Generalitat, han d'impulsar i proposar al Govern i, si escau, per a la seva elevació al Parlament de Catalunya, mesures fiscals i de qualsevol altre ordre, que promoguin el mecenatge científic.

Article 85

Activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I

Les lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya poden establir anualment una relació d'activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I i determinar els agents beneficiaris, i poden elevar, quan escaigui, fins a cinc punts percentuals els percentatges i límits de les deduccions establertes en la fiscalitat de la seva competència aplicable a l'R+D+I, determinant amb caràcter previ quines deduccions existents poden ser objecte de deducció incrementada.

Article 86

Modalitats ordinàries de mecenatge

1. Les aportacions dels mecenes han de ser gratuïtes o a un preu notòriament inferior al valor del mercat, determinat pel departament competent en matèria d'economia.

2. El mecenatge pot revestir, entre d'altres, les modalitats següents:

- a) Donacions.
- b) Constitució d'ús de fruit sobre béns o drets.
- c) Disposicions testamentàries o pactes successoris.
- d) Dipòsits i comodats.
- e) Cessió d'ús de béns.

f) Acords, convenis, contractes o altre acte jurídic que generi obligacions amb càrrec al mecenes, sense contraprestació o amb contraprestació notòriament inferior al valor de mercat, que hagin estat acceptades per l'entitat beneficiària.

g) Condonacions o assumpció total o parcial de deutes.

h) Pagament de quotes de filiació a associacions o organismes que no es corresponguin al dret a percebre contraprestació.

i) Transmissió gratuïta de patents o sol·licitud de patents o de drets d'explotació.

j) Creació i sosteniment de programes de beques i contractes de recerca.

k) Altres modalitats que siguin reconegudes per l'Administració tributària de Catalunya.

3. Pot acordar-se la imposició de condicions, càrregues o modes al beneficiari de l'aportació mitjançant l'establiment de condicions raonables, sempre que siguin acceptades per aquest, d'acord amb l'interès públic, i compatibles amb les competències, funcions i finalitats de l'entitat beneficiària. A aquest efecte es pot sol·licitar l'informe del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

4. L'entrega de béns, prestació de serveis o qualsevol altra obligació per part del mecenes en favor de l'entitat beneficiària, en les seves diverses modalitats, realitzades en les condicions determinades en aquesta Llei, no tenen causa onerosa i, per tant, no s'han de considerar incloses en la normativa de contractes del sector públic. Tampoc s'han de considerar realitzades en l'àmbit de l'activitat empresarial o professional, ni pròpies d'una relació laboral.

Article 87

Accions institucionals de la Generalitat de Catalunya

L'Administració de la Generalitat ha d'adoptar mesures de suport al mecenatge d'acord amb el següent:

a) Promoure mesures de professionalització de la gestió del mecenatge, amb perfils adequats per a la captació de recursos filantròpics, buscant sempre la millor adaptació d'aquests recursos a la naturalesa i objectius dels agents beneficiaris.

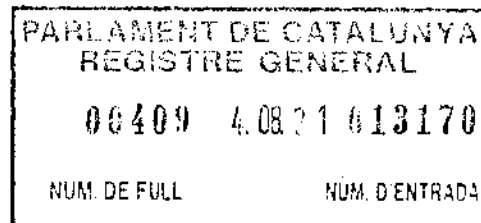
b) Facilitar la constitució de fons propis, de caràcter fiduciari o especial, d'acord amb el Codi civil de Catalunya, o altres tipus de fons admesos en dret, que permetin capitalitzar els agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, i garantir el finançament continuat a mitjà i llarg termini de la recerca que efectuen o a la qual donen suport.

c) Promoure les diverses modalitats de partenariat publico privat, segons la seva idoneïtat i, d'acord amb la normativa aplicable, impulsar les diferents tipologies de mecenatge, així com la successió testamentària a favor de l'R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat. També ha de desenvolupar accions de difusió i informació.

d) Desenvolupar i oferir una aplicació informàtica que possibiliti efectuar de manera electrònica les donacions.

Capítol 2

Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya

Article 88

Creació, naturalesa i composició

1. Es crea el Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya com a òrgan de caràcter consultiu, que s'adscriu al departament competent en matèria de recerca i universitats, que li dona suport, juntament amb la resta de departaments representats a la CIRI.
2. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya està integrat per persones expertes en mecenatge o per mecenes, d'acord amb la composició següent:
 - a) Tres vocals designats per les universitats, mitjançant el Consell Interuniversitari de Catalunya.
 - b) Tres vocals designats pels centres CERCA que tenen representació en el Patronat de la I-CERCA.
 - c) Tres vocals designats per la CIRI.
 - d) Fins a tres experts vinculats a entitats de mecenatge reconegudes o mecenes reconeguts designats pel Govern de la Generalitat, a proposta del departament competent en matèria de recerca i universitats.
 - e) Un expert internacional en mecenatge designat pel CORICAT.

La composició total del Consell s'ha de regir per la paritat de dones i homes.

3. La presidència del Consell del Mecenatge en R+D+I l'elegeix el mateix Consell d'entre els seus membres, en la primera reunió constitutiva, per un període de quatre anys, renovable per iguals períodes de temps. Els vocals són designats per un període de quatre anys, renovable per iguals períodes de temps.

Article 89

Funcions

El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya desenvolupa les funcions següents:

- a) Assessorar l'Administració de la Generalitat en matèria de mecenatge en R+D+I.
- b) Fer propostes per mantenir actualitzada la política de mecenatge en R+D+I i alineada amb la dels països amb forta contribució privada en aquest àmbit.
- c) Proposar activitats prioritàries de mecenatge en R+D+I.
- d) Fer propostes per expandir les accions de mecenatge als agents de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya a escala internacional, i assessorar en els mecanismes per a la seva efectivitat.
- e) Facilitar informació telemàtica actualitzada sobre l'establiment, la modificació o la supressió dels beneficis fiscals del mecenatge en R+D+I.
- f) Emetre informes a petició de les entitats beneficiàries, i també d'acord amb l'article 86.3 d'aquesta Llei.

g) Redactar una guia de les condicions ~~raonables dels convenis de col·laboració~~ i valorar, si escau, si les específiques condicions que s'estableixin s'hi ajusten.

h) Vetllar per la col·laboració del Consell amb altres entitats públiques o privades per a l'elaboració i execució d'actuacions i convenis de mecenatge.

i) Assessorar i orientar les persones i entitats que desitgen efectuar aportacions de mecenatge en R+D+I a Catalunya.

j) Assessorar i orientar les entitats demandants de mecenatge i facilitar contactes amb mecenes, micromecenatge i altres col·laboracions privades; oferir mecanismes per potenciar la seva capacitat d'atracció de mecenatge i, si escau, proposar la incorporació de mecenes en els seus òrgans de govern o assessorament.

k) Vetllar pel reconeixement social de la condició de mecenes.

l) Vetllar per la transparència i, quan escaigui, difusió de les accions de mecenatge en benefici del sistema d'R+D+I de Catalunya.

m) Instar i dur a terme campanyes en favor del mecenatge en R+D+I.

n) Altres funcions que li siguin atribuïdes pel Govern de la Generalitat.

Article 90

Funcionament

1. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya aprova el seu reglament de funcionament intern, que ha de preveure, com a mínim, el règim de reunions, el règim d'adopció d'acords, i el procediment de renovació dels membres i la secretaria de l'òrgan. En tot el que no es prevegi en el reglament de funcionament intern, s'aplica la normativa sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

2. El Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya pot actuar en Ple o en comissions constituïdes per membres del Ple i que poden estar assistides per experts externs.

Títol 10

El Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya (CIR-CAT)

Article 91

Finalitat i Naturalesa

1. El Comitè per a la Integritat de la Recerca a Catalunya, CIR-CAT, és l'òrgan col·legiat que té la finalitat d'assessorar els agents d'execució i finançament de la recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya, en la promoció i la consolidació de bones pràctiques en l'àmbit de la recerca, així com l'anàlisi i la prevenció de conflictes d'integritat de la recerca.

2. El CIR-CAT s'adscriu al departament competent en matèria de recerca i universitats, que li dona suport.

Article 92

Composició

1. El CIR-CAT està integrat pels membres següents:

a) Tres membres nomenats per la persona titular del departament competent en matèria de recerca i universitats i un membre nomenat per la persona titular del departament competent en matèria de salut.

b) Tres membres nomenats per les universitats del sistema universitari català, a través del Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC).

c) Dos membres nomenats per les entitats de recerca amb seu a Catalunya a través de l'Associació Catalana d'Entitats de Recerca (ACER), d'entre els seus associats, i d'acord amb la Fundació Institució dels Centres de Recerca de Catalunya (I-CERCA).

d) Un membre nomenat per la persona titular del departament competent en matèria de recerca i universitats, d'entre les persones titulars de les sindicatures de greuges de les universitats i figures equivalents en el cas dels centres de recerca de Catalunya.

e) Un membre d'una entitat privada sense ànim de lucre financeradora de la recerca que destaquï pel valor de la seva aportació, nomenat per la persona titular del departament competent en matèria de recerca i universitats, d'acord amb l'entitat.

2. Els membres del CIR-CAT són escollits d'entre persones amb autoritat científica reconeguda per un període de tres anys prorrogable, i actuen amb plena independència de les institucions i entitats que els han nomenat. S'ha de procurar que hi estiguin representats tots els àmbits del coneixement.

3. El CIR-CAT nomena d'entre els seus membres les persones que han d'exercir la presidència i la vicepresidència del Comitè.

4. La composició total del CIR-CAT s'ha de regir pel principi de paritat de dones i homes.

Article 93

Funcions

El CIR-CAT exerceix les funcions següents:

a) La promoció de bones pràctiques científiques.

b) La promoció de la formació específica en l'àmbit de les bones pràctiques científiques.

c) La promoció de mesures adreçades a la millora de la qualitat de la recerca.

d) L'assessorament en relació amb els conflictes d'integritat de la recerca que afectin exclusivament l'àmbit de les bones pràctiques científiques.

e) L'assessorament pel que fa a l'organització i la gestió interna en els aspectes relatius a la integritat de la recerca.

f) Altres funcions que li siguin atribuïdes pel Govern de la Generalitat.

Article 94

Règim jurídic i de funcionament

1. El CIR-CAT aprova el seu reglament de funcionament intern, que ha de preveure, com a mínim, el seu règim de reunions i d'adopció dels acords, i la secretaria de

l'òrgan. En tot el que no s'hi prevegi, s'aplica la normativa reguladora dels òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat.

2. El CIR-CAT ha d'aprovar els protocols d'actuació necessaris per al desenvolupament de les seves funcions. En l'exercici de les seves funcions actua amb total autonomia, independència tècnica i amb absència de conflicte d'interès, per tal de garantir-ne l'objectivitat i la imparcialitat

3. Les recomanacions del CIR-CAT es poden publicar al web del departament competent en matèria de recerca i universitats si les parts implicades ho accepten prèviament, tot respectant la normativa reguladora de les dades de caràcter personal.

4. El CIR-CAT, per raó de la matèria a tractar, pot demanar l'assistència a les seves reunions, amb veu i sense vot, de persones expertes amb la finalitat de rebre'n l'assessorament.

Disposicions addicionals

Primera

Convenis de col·laboració

Els agents del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya, inclosa l'Administració de la Generalitat i les seves entitats dependents i vinculades, podran formalitzar convenis entre si o amb agents privats que realitzin activitats de recerca científica i la seva valorització, de Catalunya o de fora de Catalunya, per a la realització conjunta de les activitats que es descriuen a l'article 34 de la Llei de la ciència, la tecnologia i la innovació, que també els és aplicable. L'objecte d'aquests convenis no podrà coincidir amb el de cap dels contractes regulats a la legislació sobre contractes del sector públic.

Segona

Participació privada

La participació de persones físiques o jurídiques privades en l'òrgan de govern col·legiat dels agents de recerca del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat que adoptin la forma jurídica de fundació o consorci requereix una aportació per part de la persona física o jurídica participant, de caràcter econòmic o patrimonial, o bé en valor afegit amb aportació de coneixement, que contribueixi a les finalitats de l'entitat.

Tercera

Avaluació per persones expertes independents

1. En els procediments aprovats o desenvolupats per l'Administració de la Generalitat i entitats del seu sector públic i pels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic en què es requereixi una avaluació científica efectuada per persones expertes independents, es pot preservar l'anonimat de l'avaluador a l'efecte de garantir la seva imparcialitat, llibertat de criteri tècnic i neutralitat. S'ha de garantir l'equilibri entre investigadors i investigadores.

2. L'Administració de la Generalitat i les entitats i els agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del seu sector públic han de facilitar, en la forma que determini la respectiva entitat, que les persones que s'han de sotmetre a avaluació puguin demanar que determinades persones expertes, amb les quals considerin que hi pot haver un conflicte d'interès, no avaluïn la seva sol·licitud.

3. Els informes d'avaluació científica de les persones expertes independents tenen caràcter de document intern; han de ser fonamentats, clars i motivats; i són confidencials als efectes de garantir l'anonimat de l'avaluador. Els avaluadors han de formalitzar una declaració responsable de confidencialitat i d'absència de conflicte d'interès en relació amb les propostes que avaluen.

4. El resultat de l'avaluació científica s'incorpora en un informe científic elaborat a partir dels informes de les persones expertes independents, en la forma que determini la respectiva entitat.

5. Les avaluacions efectuades per AQU Catalunya s'han de regir pels procediments aprovats per la pròpia agència als efectes de donar compliment als estàndards i directrius per a l'assegurament de la qualitat en l'Espai europeu d'educació superior (ESG).

6. En l'àmbit del sector públic de la Generalitat, els contractes fets amb persones físiques que tenen per objecte les tasques d'avaluació a què fa esment aquesta disposició s'han de tramitar com a contractes menors, i l'existència del contracte s'ha d'acreditar, sens perjudici de la declaració a què fa referència l'apartat 3, per mitjà de designació o nomenament.

Quarta

Especialització estratègica del personal docent i investigador

1. Els programes i les accions de foment de l'Administració de la Generalitat relatius al personal docent i investigador han d'incorporar la possibilitat que les universitats públiques, en el marc de la seva política d'especialització estratègica, puguin oferir, si així ho consideren, contractes de personal docent i investigador amb perfil acadèmic i dedicació preferent a la docència o a la recerca, de manera compatible entre elles i, si escau, amb altres activitats en innovació, transferència o gestió universitària, d'acord amb el règim de compatibilitats i dedicació aplicable al personal docent i investigador.

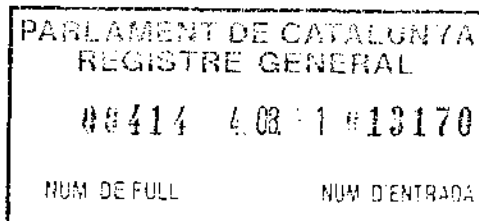
2. Els plans i programes de l'Administració de la Generalitat que incloguin contractació de personal docent i investigador per part de les universitats públiques han de facilitar, a petició de la universitat, els diferents perfils acadèmics i la dedicació preferent del personal docent i investigador, d'acord amb l'article 40.3 de la Llei orgànica d'universitats.

Cinquena

Projectes d'R+D+I i prevenció de riscos laborals

1. En compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals, els projectes d'R+D+I dels agents del sistema d'R+D+I de Catalunya, d'acord amb el marc jurídic aplicable al respectiu agent, han d'incorporar en la memòria del projecte, o en la forma que el mateix agent determini, la identificació dels riscos per a la seguretat, la salut i la gestió de residus perillosos que puguin derivar-se de la seva execució; han d'establir les mesures a adoptar per al seu control i, en el supòsit que el projecte es desenvolupi per personal de diferents agents, han de fixar les mesures per garantir la seva coordinació en salut laboral i prevenció de riscos.

2. El personal que participi en el desenvolupament de projectes d'R+D+I ha de disposar de la formació necessària i suficient en matèria de prevenció de riscos laborals, d'acord amb les característiques de l'activitat a realitzar.

Sisena
L'Anella Científica

1. L'Anella Científica és una infraestructura del sistema d'R+D+I de Catalunya consistent en una xarxa de comunicació i interconnexió científica, de competència de la Generalitat, vinculada a les xarxes estatals i internacionals. La gestió de la prestació dels serveis de l'Anella Científica a la comunitat científica, es podrà dur a terme per mitjans propis conjunts amb les universitats públiques, de conformitat amb la normativa de contractació pública.

2. L'Administració de la Generalitat pot encarregar la gestió dels serveis de l'Anella Científica al CSUC, atesa la seva condició de consorci interuniversitari, i de conformitat amb els seus estatuts. Aquest encàrrec s'ha de formalitzar pel departament competent en matèria de recerca i universitats.

Setena
Avaluacions científiques

1. AQU Catalunya, AQUAS, ACCIÓ, AGAUR i I-CERCA, en exercici de les respectives funcions d'avaluació en R+D+I que els atribueix aquesta Llei, han de facilitar, mitjançant els mecanismes de col·laboració que corresponguin, la compartició del seu coneixement i expertesa en matèria d'avaluació científica, en benefici del sistema d'R+D+I de Catalunya.

2. L'Administració de la Generalitat, mitjançant el seus departaments, ha d'assegurar la col·laboració i coordinació de les diferents agències, consorcis i altres entitats vinculades al seu sector públic en les tasques d'avaluació de l'R+D+I, molt especialment en el cas de matèries sectorials que requereixin un grau alt d'expertesa per a la seva valoració.

Vuitena
Referències al sector públic

1. La secció 2 del capítol 2 del títol 4 d'aquesta Llei és aplicable a tots els centres CERCA que pertanyen al sector públic de la Generalitat o adscrits a l'Administració de la Generalitat.

2. La resta d'articles i disposicions d'aquesta Llei, referits als agents del sistema d'R+D+I de Catalunya del sector públic de la Generalitat, s'entenen, també, referits als que són adscrits a l'Administració de la Generalitat.

3. Les universitats públiques del sistema universitari de Catalunya formen part del sector públic institucional i els són aplicables els articles i les disposicions d'aquesta llei referides als agents de recerca del sector públic.

Novena
Mesures d'incentiu fiscal

1. S'encomana al departament competent en matèria de Tributs, amb l'objectiu de potenciar el mecenatge en R+D+I, en l'àmbit de competència de la Generalitat, l'estudi sobre la viabilitat de la implementació de mesures d'incentius fiscals en modalitat de crèdit fiscal, a favor de les persones físiques o jurídiques contribuents que tinguin la consideració de mecenes científics d'acord amb aquesta Llei, per tal que siguin mesures concretes, eficients i eficaces; sens perjudici d'ampliar la seva aplicació a d'altres àmbits i sectors, si es considera convenient.

2. El Govern ha d'impulsar i presentar al Parlament les iniciatives que resultin de l'assessorament del CORICAT, previst a l'article 14, o del Consell del Mecenatge en R+D+I de Catalunya, previst a l'article 87, per millorar el marc normatiu aplicable a la fiscalitat i al mecenatge científic, a l'efecte que estiguin en línia amb els sistemes més avançats.

Desena

Finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya

Les referències en els articles d'aquesta Llei al finançament amb càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya s'han d'entendre fetes en compliment dels principis d'estabilitat i sostenibilitat financera, i d'acord amb les disponibilitats pressupostàries.

Onzena

Projectes d'R+D+I

La configuració de l'activitat d'R+D+I en projectes suposarà el seu tractament com a unitats funcionals amb responsabilitat autònoma dins de l'agent de recerca del sector públic del sistema d'R+D+I de Catalunya.

Dotzena

Referències

1. A l'efecte d'aquesta Llei, la denominació genèrica universitat fa referència a les universitats públiques i privades integrades al sistema universitari de Catalunya, d'acord amb l'article 2 de la Llei d'Universitats de Catalunya.

2. Les referències efectuades a les universitats i al departament competent en matèria de recerca i universitats s'entenen fetes en el marc de les seves respectives competències i sens perjudici de l'autonomia universitària.

3. Les referències efectuades al Govern i a l'Administració de la Generalitat s'entenen fetes en el marc de les competències estatutàries de la Generalitat, sens perjudici de l'acompliment de les bases estatals.

4. Les referències efectuades al departament competent en matèria de recerca i universitats s'entenen fetes en el marc de l'organització departamental de la Generalitat; i es prioritzarà, en cas que hi hagi dos departaments afectats, el departament competent en matèria de recerca, excepció feta dels articles i disposicions relatius a les universitats.

5. Les referències de la llei als estàndards europeus EURAXESS i HRS4R i als descriptors de Dublín també s'entenen fetes als documents i estàndards europeus que els substitueixin.

Tretzena

I-CERCA i CSUC

La modificació de l'article 59 i de l'apartat 1 de l'article 68 de la Llei relatius a la I-CERCA i al CSUC no requereixen rang legal i poden ser afectats per Acord del Govern en exercici de les seves atribucions relatives a la creació, modificació i supressió d'entitats del seu sector públic.

Catorzena

Topall dels fons universitaris

El topall relatiu al romanent genèric no finalista de la universitat, aplicable al fons destinat prioritàriament al finançament de projectes estratègics en l'àmbit de la recerca, que l'art 29 de la Llei estableix que pot ser fins el 2% del pressupost d'ingressos, es pot modificar posteriorment per la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a cada exercici econòmic.

Disposicions transitòria única Adaptació de la CIRI

1. La CIRI, en el termini de 4 mesos, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'adaptar la seva composició al que s'hi estableix.

2. La CIRI, en el termini d'un any, ha d'aprovar l'estratègia de ciència oberta de Catalunya que, seguint les recomanacions de la Unió Europea, consisteixi en un nou enfocament del procés científic, basat en el treball cooperatiu entre actors acadèmics i no acadèmics, i en noves formes de difondre el coneixement mitjançant l'ús de tecnologies digitals i de noves eines col·laboratives.

3. La CIRI ha d'aprovar, en el termini d'un any, i a proposta del departament competent en matèria de recerca i universitats, un nou model d'anàlisi d'impacte de la producció científica, que també haurà de considerar el seu impacte social, basat en el nou programa marc de la UE, Horitzó Europa.

Disposició derogatòria Es deroguen les disposicions següents:

El capítol 4 del Títol II, la disposició addicional vuitena i la disposició final primera de la Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

L'apartat 1 de la disposició addicional dissetena de la Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

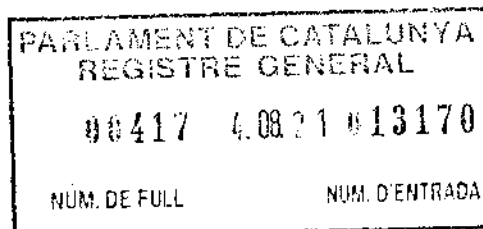
La disposició addicional dotzena de la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

La disposició addicional vintena de la Llei 2/2015, de l'11 de març, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2015.

L'article 177 de la Llei 5/2017, de 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni.

Article 122 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

El Decret 175/2009, de 10 de novembre, de creació de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació i de l'Oficina de Coordinació en Recerca i Innovació.

Disposicions finals

Primera

Modificació del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre.

Es modifica l'article 36.5 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, que queda redactat de la manera següent:

"5. El règim d'autoritzacions relatiu a les societats participades per les entitats del sector públic de la Generalitat que tenen la condició de centre CERCA o la ICREA es regeix per la seva normativa específica."

Segona

Modificació de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres

Es modifica, amb efectes d'1 de gener de 2021, l'apartat 2 de l'article 14 de la Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres, que resta redactat de la manera següent:

"També són objecte de deducció els donatius que es facin a favor de les universitats catalanes, dels instituts universitaris, d'altres centres de recerca integrats o adscrits a universitats catalanes i dels centres de recerca promoguts o participats per la Generalitat, que tinguin per objecte el foment de la recerca científica i el desenvolupament i la innovació tecnològica. L'import de la deducció es deixa, en aquest cas, en el 25% de les quantitats donades, amb el límit màxim del 10% de la quota íntegra autonòmica."

Tercera

Constitució del CORICAT i del Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

En el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'haver constituït el CORICAT i el Consell de Mecenatge en R+D+I de Catalunya.

Quarta

Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el departament competent en matèria de recerca i universitats ha de presentar al Govern per a la seva aprovació, si escau, les especificitats en el disseny i l'execució del Pla estratègic universitari en recerca d'excel·lència, d'acord amb les universitats públiques.